

Ročník 1992

Sbírka zákonů

ČESKÉ A SLOVENSKÉ FEDERATIVNÍ REPUBLIKY

ČESKÉ REPUBLIKY / SLOVENSKÉ REPUBLIKY

Částka 93

Rozeslána dne 15. října 1992

Cena Kčs 8,-

O B S A H:

- 461. Celní zákon (úplné znění, jak vyplývá z pozdějších změn a doplnění)
 - 462. Vyhláška federálního ministerstva dopravy, kterou se mění a doplňuje vyhláška ministerstva dopravy č. 127/1964 Sb., o městském přepravním řádu, ve znění pozdějších předpisů
 - 463. Vyhláška Státní banky československé o dalším vydávání mincí po 10 Kčs
 - 464. Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Republiky Gruzie o obchodně ekonomických vztazích a vědeckotechnické spolupráci
- Opatření federálních orgánů a orgánů republik**
- Nález Ústavního soudu České a Slovenské Federativní Republiky
 - Oznámení ministerstva práce a sociálních věcí České republiky o uložení kolektivních smluv vyššího stupně
 - Oznámení ministerstva práce a sociálních věcí České republiky o uložení kolektivní smlouvy vyššího stupně včetně dodatku
-

461

PŘEDSEDNICTVO FEDERÁLNÍHO SHROMÁŽDĚNÍ

vyhlašuje

úplné znění celního zákona ze dne 24. dubna 1974 č. 44 Sb., jak vyplývá ze změn a doplnění provedených zákonem ze dne 27. října 1983 č. 117 Sb., zákonem ze dne 5. prosince 1990 č. 5 Sb., zákonem ze dne 13. března 1992 č. 143 Sb. a zákonem ze dne 22. dubna 1992 č. 217 Sb., a z ústavních zákonů o změně názvů státu a republik

CELNÍ ZÁKON

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto zákoně:

§ 1

Účel celního zákona

Účelem celního zákona je upravit celní kontrolu dovozu, vývozu a průvozu zboží a celní statistiku, stanovit práva a povinnosti orgánů celní správy, jakož i fyzických a právnických osob při celní kontrole a zajišťovat zájmy České a Slovenské Federativní Republiky při dovozu, vývozu a průvozu zboží.

HLAVA PRVNÍ

ORGÁNY CELNÍ SPRÁVY
A JEJICH ORGANIZACE

§ 2

Federální ministerstvo zahraničního obchodu
a Ústřední celní správa

(1) Federální ministerstvo zahraničního obchodu vykonává působnost ve věcech celnictví, celní politiky a celních tarifů. Zvláštní složkou federálního ministerstva zahraničního obchodu pro výkon této působnosti je Ústřední celní správa.

(2) V čele Ústřední celní správy je generální ředitel. Zástupcem je náměstek generálního ředitele Ústřední celní správy.

(3) Jestliže je generálním ředitelem Ústřední celní správy občan České republiky, je náměstkem generálního ředitele Ústřední celní správy občan Slovenské republiky a naopak.

(4) Generálního ředitele Ústřední celní správy a jeho náměstka jmenuje a odvolává ministr zahraničního obchodu České a Slovenské Federativní Republiky.

§ 3

Celní ředitelství

(1) Celní ředitelství pro Českou republiku a Celní ředitelství pro Slovenskou republiku (dále jen „celní ředitelství“) působí jako orgány Ústřední celní správy pro území republik.

(2) V čele celního ředitelství je ředitel, kterého jmenuje a odvolává ministr zahraničního obchodu České a Slovenské Federativní Republiky.

Celnice

§ 4

(1) Celnice jsou výkonnými orgány celní správy.

(2) Celnice zřizuje a jejich obvody stanoví federální ministerstvo zahraničního obchodu v dohodě s příslušnými ústředními orgány státní správy České a Slovenské Federativní Republiky a republik. Federální ministerstvo zahraničního obchodu může zřizovat jako součást jednotlivých celnic celní odbočky, popřípadě jiné organizační útvary. Jako organizační součást celnic působí celní stráž.

(3) Celnice na území České republiky jsou přímo podřízeny Celnímu ředitelství pro Českou republiku, celnice na území Slovenské republiky jsou přímo podřízeny Celnímu ředitelství pro Slovenskou republiku.

(4) V čele celnice je ředitel, kterého jmenuje a odvolává ředitel příslušného celního ředitelství.

§ 5

(1) Celnice na státních hranicích jsou pohraničními celnicemi. Celnice v přístavech, na letištích a na jiných místech, pokud provádějí vstupní a výstupní celní kontrolu, jsou rovněž pohraničními celnicemi. Ostatní celnice jsou vnitrozemskými celnicemi.

(2) Seznam celníc, celních odboček, jakož i územních obvodů celníc vyhlásí federální ministerstvo zahraničního obchodu.

Působnost Ústřední celní správy, celních ředitelství a celníc

§ 6

Ústřední celní správa

- a) řídí a koordinuje činnost celních ředitelství;
- b) zabezpečuje úkoly federálního ministerstva zahraničního obchodu v oblasti celnictví, celní politiky a celních tarifů;
- c) zabezpečuje sběr údajů a zpracování informací o vývozech a dovozech zboží;
- d) zabezpečuje úkoly v oblasti boje proti podludnictví.

§ 7

Celní ředitelství

- a) řídí a kontroluje celnice na území republiky;
- b) spolupracuje se státními orgány republiky v případech, kdy provádění tohoto zákona se dotýká jejich působnosti.

§ 8

(1) Celnice

- a) provádí celní kontrolu při dovozu, vývozu a průvozu zboží;
- b) rozhoduje o propuštění dováženého, vyváženého a prováženého zboží;
- c) vyměřuje a vybírá clo;
- d) projednává celní přestupky;
- e) rozhoduje o ukládání pokut právníkům osobám za porušení celních předpisů;
- f) vydává osvědčení o původu zboží;
- g) provádí dohled a ostrahu nad pohybem fyzických osob, zboží a dopravních prostředků v celním pohraničním pásmu;
- h) usměrňuje pohyb fyzických osob a dopravních prostředků a zabezpečuje dodržování veřejného pořádku v celním prostoru;
- ch) pátrá po zboží, uniklém celní kontrole;
 - i) plní úkoly v oblasti boje proti podludnictví;
 - j) plní ostatní úkoly stanovené tímto zákonem.

(2) K plnění úkolů uvedených v odstavci 1 jsou příslušníci celní správy oprávněni požadovat, aby fyzické osoby hodnověrným způsobem prokázaly svou totožnost.

§ 8a

Orgány celní správy plní další úkoly stanovené obecně závaznými právními předpisy.

Součinnost orgánů celní správy s jinými orgány

§ 9

Orgány celní správy

- a) sdělují státním orgánům zjištěné případy vývozu nebo dovozu zboží, kdy nebyly odvedeny daně, odvody nebo poplatky podle zvláštních předpisů;
- b) podávají státním notářstvím informace o dováženém nebo vyváženém zboží, které by mohlo podléhat notářským poplatkům.

§ 10

(1) Státní orgány

- a) poskytují orgánům celní správy všestrannou a účinnou pomoc při zajišťování zboží, které se dováží, vyváží nebo prováží v rozporu s tímto zákonem;
- b) sdělují orgánům celní správy případy porušování tohoto zákona, pokud se o nich dovědí při výkonu své působnosti;
- c) odevzdávají orgánům celní správy zboží k provedení řízení podle tohoto zákona.

(2) Orgány činné v trestním řízení jsou povinny po skončení trestního řízení odevzdat celnici zboží, které podléhá celní kontrole.

Příslušníci celní správy

§ 11

(1) Příslušníky celní správy jsou pracovníci celníc, celních ředitelství a Ústřední celní správy, kteří podle pracovní smlouvy plní úkoly stanovené tímto zákonem.

(2) Příslušníkem celní správy může být československý státní občan, který

- a) je bezúhonný,
- b) splňuje zdravotní předpoklady,
- c) splňuje stanovené kvalifikační předpoklady,
- d) složí předepsaný služební slib.

§ 12

(1) Příslušník celní správy je povinen složit slib, který zní:

„Slibuji na svou čest a svědomí věrnost České a Slovenské Federativní Republice.

Slibuji, že budu zachovávat ústavu, zákony a další obecně závazné právní předpisy. Své pracovní povinnosti budu vykonávat řádně, svědomitě a nestranně, při výkonu svých pravomocí budu chránit zájmy České a Slovenské Federativní Republiky a zákonná práva

občanů, budu dbát o svou bezúhonnost a zachovávat povinnost mlčenlivosti.“

(2) Složení služebního slibu potvrdí příslušník celní správy podpisem.

Povinnosti a oprávnění příslušníka celní správy při služebních úkonech a služebních zákrocích

§ 12a

(1) Při služebních úkonech a služebních zákrocích je příslušník celní správy povinen dbát cti, vážnosti a důstojnosti fyzických osob i své vlastní a nesmí připustit, aby jim v souvislosti s touto činností vznikla bezdůvodná újma a aby případný zásah do jejich práv a svobod překročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného služebním úkonem nebo služebním zákrokem.

(2) Služebním úkonem se rozumí úkon příslušníka celní správy při provádění celní kontroly.

(3) Služebním zákrokem se rozumí opatření učiněné příslušníkem celní správy v rámci zákonných oprávnění, směřující proti fyzické osobě, která porušuje zákony a další obecně závazné právní předpisy, způsobem uvedeným v § 12h odst. 1 a v § 14a až 14h.

(4) Příslušník celní správy je povinen při služebním úkonu nebo služebním zákrokem spojeným se zásahem do práv nebo svobod fyzických osob poučit je, pokud to okolnosti případu dovolují, o jejich právech; v opačném případě je poučí bez zbytečného odkladu.

§ 12b

Příslušník celní správy není povinen provést služební zákrok, jestliže

- a) k němu nebyl odborně vyškolen nebo vycvičen a jestliže povaha služebního zákroku takové odborné vyškolení nebo vycvičení vyžaduje, nebo
- b) tomu brání povinnost splnit jiný úkol, jehož nesplnění by způsobilo zřejmě závažnější následky než neprovedení služebního zákroku.

§ 12c

(1) Příslušník celní správy je při služebním zákroku povinen, pokud to povaha a okolnosti případu dovolují, použít odpovídající výzvy.

(2) Pokud to povaha služebního zákroku vyžaduje, použije příslušník celní správy před výzvou slov „Jménem zákona!“.

(3) Každý je povinen uposlechnout výzvy zakročujícího příslušníka celní správy.

§ 12d

(1) Příslušník celní správy je povinen při výkonu svých oprávnění prokázat svou příslušnost k celní

správě, pokud to povaha a okolnosti služebního úkonu nebo služebního zákroku dovolují.

(2) Příslušník celní správy prokazuje svou příslušnost k celní správě služebním stejnokrojem, při výkonu služby označeným identifikačním číslem, nebo služebním průkazem příslušníka celní správy nebo ústním prohlášením „celní správá“.

(3) Ústním prohlášením „celní správá“ prokazuje příslušník celní správy svou příslušnost k celní správě pouze ve výjimečných případech, kdy okolnosti služebního zákroku neumožňují prokázat tuto příslušnost služebním stejnokrojem nebo služebním průkazem příslušníka celní správy. Služebním stejnokrojem nebo služebním průkazem příslušníka celní správy se příslušník celní správy prokáže ihned, jakmile to okolnosti služebního zákroku dovolí.

§ 12e

Okolností, která nedovoluje poučení fyzické osoby o jejích právech podle § 12a odst. 4 nebo která nedovoluje použít výzvy podle § 12c odst. 1 nebo která nedovoluje prokázání příslušnosti k celní správě podle § 12d odst. 1, je zejména bezprostřední napadení příslušníka celní správy a bezprostřední ohrožení života nebo zdraví jiné fyzické osoby.

§ 12f

Oprávnění požadovat vysvětlení

(1) Příslušník celní správy je oprávněn požadovat potřebná vysvětlení od toho, kdo může přispět k objasnění skutečností důležitých pro odhalení trestného činu nebo přestupku souvisejícího s dovozem, vývozem nebo průvozem zboží a jejich pachatele, a v případě potřeby ho vyzvat, aby se v přiměřené lhůtě dostavil na celnici k sepsání protokolu o podání vysvětlení.

(2) Každý je povinen výzvě nebo požadavku podle odstavce 1 vyhovět.

(3) Vysvětlení může odepřít pouze ten, kdo by jím sobě, svému příbuznému v řadě přímé, sourozenci, osvojiteli, osvojení, manželu nebo druhu anebo jiným fyzickým osobám v poměru rodinném nebo obdobném, jejichž újmu by právem pociťoval jako újmu vlastní, způsobil nebezpečí trestního stíhání nebo nebezpečí postihu za přestupek, anebo kdo by jím porušil zákonem uloženou nebo uznanou povinnost mlčenlivosti, ledaže by byl této povinnosti zproštěn příslušným orgánem nebo tím, v jehož zájmu tuto povinnost má.

(4) Příslušník celní správy je povinen předem fyzickou osobu poučit o možnosti odepřít vysvětlení podle odstavce 3 a sdělit jí základní údaje o předmětu požadovaného vysvětlení.

(5) Kdo se dostaví na výzvu, má nárok na náhradu nutných výdajů a na náhradu ušlého výdělku (dále jen „náhrada“). Náhradu poskytuje celnice.

(6) Nárok na náhradu podle odstavce 5 zaniká, jestliže jej oprávněná osoba neuplatní do tří dnů ode dne, kdy se na výzvu podle odstavce 1 dostavila; o tom musí být tato osoba poučena.

(7) Nevyhoví-li fyzická osoba bez dostatečné omluvy nebo bez závažných důvodů výzvě podle odstavce 1, může být předvedena na celnici k sepsání protokolu o podání vysvětlení.

(8) Protokol o podání vysvětlení musí být sepsán s fyzickou osobou po jejím předvedení; po jeho sepsání příslušník celní správy tuto osobu propustí.

(9) O předvedení sepíše příslušník celní správy úřední záznam.

§ 12g

Oprávnění požadovat prokázání totožnosti

(1) Prokázání totožnosti znamená prokázání jména a příjmení; data narození a místa trvalého pobytu, popřípadě místa přechodného pobytu^{1a)} fyzické osoby.

(2) Příslušník celní správy je oprávněn vyzvat k prokázání totožnosti osobu

- a) podezřelou z páchání trestného činu nebo přešupku anebo podezřelou ze spáchání trestného činu nebo přešupku v souvislosti s dovozem, vývozem nebo průvozem zboží, nebo
- b) od které je vyžadováno vysvětlení podle § 12f odst. 1, nebo
- c) která se zdržuje v celním pohraničním pásmu.

Tato osoba je povinna výzvě vyhovět.

(3) Po zjištění totožnosti osoby uvedené v odstavci 2 písm. c) příslušník celní správy tuto osobu ihned propustí, jestliže se nejedná o fyzickou osobu hledanou nebo pohřešovanou. Jedná-li se o fyzickou osobu hledanou pro důvodné podezření ze spáchání trestného činu, neprodleně ji předá orgánům Policie České republiky nebo Policejního sboru Slovenské republiky (dále jen „policejní orgán“). V případě fyzické osoby pohřešované vyrozumí toho, kdo pohřešování této osoby oznámil, popřípadě ji předá příslušnému orgánu nebo zákonnému zástupci.

(4) Odmítne-li osoba uvedená v odstavci 2 prokázat svou totožnost nebo nemůže-li ji prokázat ani po předchozím poskytnutí potřebné součinnosti k prokázání své totožnosti, je příslušník celní správy oprávněn tuto osobu předvést na celnici k provedení služebních úkonů za účelem zjištění její totožnosti nebo objasnění věci.

(5) Nejistí-li příslušník celní správy totožnost fyzické osoby předvedené podle odstavce 4 do 12 hodin od předvedení ani na základě sdělených údajů v evidenčních obyvatel a je-li podezření, že předvedená fyzická osoba uvádí nepravdivé údaje o své osobě, předá ji nejbližšímu policejnímu orgánu.

(6) O předvedení sepíše příslušník celní správy úřední záznam.

§ 12h

Oprávnění odebrat zbraň

(1) Příslušník celní správy je oprávněn přesvědčit se, zda předváděný nemá u sebe zbraň,^{1b)} kterou by mohl ohrozit svůj život nebo zdraví anebo život nebo zdraví jiné fyzické osoby, a odebrat ji.

(2) Příslušník celní správy je povinen při propuštění předvedeného vrátit mu proti podpisu zbraň odebranou podle odstavce 1. Brání-li zákonné důvody odebranou zbraň vrátit, vystaví příslušník celní správy předvedenému potvrzení o odebrání zbraně.

§ 12i

Oprávnění k omezení volného pohybu fyzické osoby chovající se násilně

(1) Příslušník celní správy může tomu, kdo se chová násilně vůči němu nebo vůči jinému anebo ničí majetek, po marné výzvě, aby od takového jednání upustil, omezit možnost volného pohybu.

(2) Omezení volného pohybu může trvat pouze po dobu, než fyzická osoba od násilného chování upustí nebo než bude předána nejbližšímu policejnímu orgánu, nejdéle však dvě hodiny; přitom musí být této osobě umožněno sedět, popřípadě vykonávat hygienické potřeby.

(3) O důvodech použití tohoto oprávnění sepíše příslušník celní správy úřední záznam.

§ 12j

Oprávnění zakázat vstup na určená místa

Příslušník celní správy je oprávněn přikázat každému, aby na nezbytně nutnou dobu nevstupoval na určená místa nebo se na nich nezdržoval, jestliže to vyžaduje zabezpečení provádění celní kontroly.

§ 13

(1) Zrušen.

(2) Služební stejnokroj příslušníků celní správy a způsob jeho nošení stanoví federální ministerstvo zahraničního obchodu.

^{1a)} Zákon č. 135/1982 Sb., o hlášení a evidenci pobytu občanů.

^{1b)} § 89 odst. 5 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon.

(3) Zdravotní předpoklady příslušníků celní správy a organizací a výkon zdravotnických služeb v celní správě upraví právním předpisem federální ministerstvo zahraničního obchodu v dohodě s ministerstvy zdravotnictví České republiky a Slovenské republiky.

Použití donucovacích prostředků a zbraně příslušníky celní správy

§ 14

Donucovací prostředky

(1) Použitím donucovacího prostředku má být dosaženo účelu sledovaného služebním zákrokem; přitom se použije pouze takového donucovacího prostředku, který je nezbytně nutný k překonání odporu toho, kdo se dopouští protiprávního jednání. O tom, který z donucovacích prostředků použije, rozhoduje příslušník celní správy podle konkrétní situace tak, aby tomu, proti komu zakročuje, nezpůsobil újmu zřejmě nepřiměřenou povaze a nebezpečnosti protiprávního jednání.

(2) Před použitím donucovacích prostředků je příslušník celní správy povinen vyzvat toho, proti komu zakročuje, aby upustil od protiprávního jednání, s výstrahou, že bude použito některého z donucovacích prostředků. Od výzvy a výstrahy může upustit jen v případě, že je sám napaden, nebo je-li zjevně a bezprostředně ohrožen život nebo zdraví jiné fyzické osoby a věc nesnese odkladu.

(3) Donucovacími prostředky jsou:

- a) hmaty, chvaty, údery a kopy sebeobrany,
- b) slzotvorné prostředky,
- c) obušek,
- d) pouta,
- e) služební pes,
- f) technické a jiné prostředky k zabránění odjetí vozidla a k násilnému zastavení vozidla,
- g) úder střelnou zbraní,
- h) hrozba namířenou střelnou zbraní,
- i) varovný výstřel do vzduchu.

§ 14a

Použití hmatů, chvatů, úderů a kopů sebeobrany, slzotvorných prostředků a obušku

(1) Příslušník celní správy je oprávněn použít hmaty, chvaty, údery a kopy sebeobrany, slzotvorné prostředky a obušek, aby

- a) zajistil bezpečnost vlastní nebo bezpečnost jiné fyzické osoby před protiprávním útokem, není-li po marné výzvě od útoku upuštěno, útok bezprostředně hrozí, trvá nebo podle všech známek bude pokračovat,

- b) zabránil výtržnosti, rvačce, fyzickému napadání fyzických osob nebo úmyslnému poškozování majetku,
- c) předvedl nebo zadržel fyzickou osobu, která klade aktivní odpor,
- d) zabránil násilnému vstupu nepovolaných fyzických osob do chráněných objektů celní správy nebo na místa, kam je vstup zakázán.

(2) Hmaty a chvaty sebeobrany, které neohroží zdraví nebo život fyzické osoby, je příslušník celní správy oprávněn použít, aby předvedl toho, kdo klade pasivní odpor.

§ 14b

Použití pout

Příslušník celní správy je oprávněn použít pouta

- a) ke spoutání zadržené fyzické osoby, která klade aktivní odpor nebo napadá jiné fyzické osoby nebo příslušníka celní správy anebo poškozuje majetek, po marné výzvě, aby od takového jednání upustila, nebo je-li nebezpečí, že se pokusí o útěk,
- b) ke vzájemnému připoutání dvou či více předváděných nebo zadržených fyzických osob za podmíněk uvedených v písmenu a),
- c) při provádění služebních úkonů se zadrženými fyzickými osobami, jestliže se chovají násilně vůči příslušníkovi celní správy nebo jiné fyzické osobě anebo ničí majetek.

§ 14c

Použití služebního psa

(1) Příslušník celní správy je oprávněn použít služebního psa

- a) aby zajistil bezpečnost vlastní nebo jiné fyzické osoby, není-li po marné výzvě upuštěno od útoku, útok bezprostředně hrozí, trvá nebo podle všech známek bude pokračovat,
- b) aby zabránil výtržnosti, rvačce, fyzickému napadání fyzických osob nebo úmyslnému poškozování majetku,
- c) aby zabránil násilnému vstupu nepovolaných fyzických osob do chráněných objektů celní správy nebo na místa, kam je vstup zakázán,
- d) k pronásledování fyzické osoby, která v blízkosti státních hranic po marné výzvě nezastaví, snaží se uniknout a nemůže být jiným způsobem zadržena,
- e) k pronásledování fyzické osoby na útěku, má-li být zadržena,
- f) aby donutil ukrývající se fyzickou osobu opustit úkryt, má-li být zadržena.

(2) Příslušník celní správy používá služebního psa s náhubkem. Jestliže to povaha a intenzita útoku, popřípadě překonání odporu fyzické osoby vyžaduje, použije služebního psa bez náhubku.

§ 14d

Použití technických a jiných prostředků k zabránění odjetí vozidla a k násilnému zastavení vozidla

(1) Příslušník celní správy je oprávněn použít k zabránění odjetí vozidla technické a jiné prostředky v případě, že se řidič vozidla odmítá i po opakované výzvě podrobit služebním úkonům prováděným příslušníkem celní správy a z jeho jednání je zřejmé, že s vozidlem chce z místa odjet.

(2) Příslušník celní správy je oprávněn použít v celním pohraničním pásmu zastavovací pás a jiné prostředky k násilnému zastavení vozidla, jehož řidič na opakovanou výzvu nebo znamení dané podle zvláštních předpisů^{1c)} nezastaví, jestliže

- a) je důvodné podezření, že se pokusí o násilný přejezd státních hranic,
- b) je důvodné podezření, že se ve vozidle přepravují pachatelé některého zvláště závažného úmyslného trestného činu^{1d)} nebo věci pocházející z této trestné činnosti.

(3) Za jiné prostředky podle odstavců 1 a 2 se považuje zejména služební vozidlo, povoz, stavební mechanismy a jiné překážky.

§ 14e

Použití úderu střelnou zbraní

Příslušník celní správy je oprávněn použít úderu střelnou zbraní v sebeobraně, zpravidla při zápase s útočníkem, a dostane-li se do tísně.

§ 14f

Použití hrozby namířenou střelnou zbraní

Příslušník celní správy je oprávněn použít hrozby namířenou střelnou zbraní, aby

- a) zajistil bezpečnost vlastní nebo bezpečnost jiné fyzické osoby,
- b) zabránil násilnému vstupu nepovolaných fyzických osob do chráněných objektů celní správy nebo na místa, kam je vstup zakázán,
- c) překonal odpor směřující ke zmaření jeho služebního zákroku.

^{1c)} Vyhláška federálního ministerstva vnitra č. 99/1989 Sb., o pravidlech provozu na pozemních komunikacích (pravidla silničního provozu), ve znění vyhlášky federálního ministerstva vnitra č. 24/1990 Sb.

^{1d)} § 41 odst. 2 zákona č. 140/1961 Sb.

^{1e)} Např. zákon č. 547/1990 Sb., o nakládání s některými druhy zboží a technologií a o jejich kontrole, zákon č. 528/1990 Sb., devizový zákon, ve znění zákona č. 228/1992 Sb.

§ 14g

Použití varovného výstřelu

Příslušník celní správy je oprávněn použít varovný výstřel do vzduchu jen v případech, ve kterých je oprávněn použít zbraně.

§ 14h

Použití zbraně

(1) Příslušník celní správy je oprávněn nosit služební zbraň při plnění služebních povinností podle tohoto zákona, jakož i při plnění služebních povinností podle zvláštních předpisů.^{1e)}

(2) Příslušník celní správy oprávněný nosit zbraň podle odstavce 1 je oprávněn použít zbraň jen v těchto případech:

- a) aby v případě nutné obrany odvrátil přímo hrozící nebo trvajícím útok proti jeho osobě nebo útok na život nebo zdraví jiné fyzické osoby,
- b) jestliže se nebezpečný pachatel, proti němuž zakročuje, na jeho výzvu nevzdá nebo se zdráhá opustit svůj úkryt,
- c) aby zamezil útěku fyzické osoby důvodně podezřelé ze spáchání zvláště závažného úmyslného trestného činu, kterou nemůže jiným způsobem zadržet,
- d) aby v celním pohraničním pásmu přinutil k zastavení dopravního prostředku, jehož řidič na opětovnou výzvu nebo znamení dané podle zvláštních předpisů^{1c)} nezastaví, a nelze-li jej zastavit jiným způsobem,
- e) aby odvrátil nebezpečný útok, který ohrožuje chráněný objekt celní správy, po marné výzvě, aby bylo upuštěno od útoku,
- f) aby zneškodnil zvíře bezprostředně ohrožující život nebo zdraví fyzických osob.

(3) Zbraní se podle odstavce 1 rozumí zbraň střelná, bodná, výbušnina, speciální výbušné předměty a speciální náloživo.

(4) Použití zbraně příslušníkem celní správy v případech uvedených v odstavci 2 písm. a) až e) je přípustné pouze tehdy, jestliže použití donucovacích prostředků by bylo zřejmě neúčinné.

(5) Příslušník celní správy je povinen před použitím zbraně vyzvat toho, proti komu zakročuje, aby upustil od protiprávního jednání s výstrahou, že bude použito zbraně. Před použitím střelné zbraně je příslušník celní správy povinen použít též varovný vý-

střel. Od výstrahy a varovného výstřelu může upustit jen v případě, že je sám zjevně a bezprostředně ohrožen na životě nebo zdraví, nebo je-li ohrožen zjevně a bezprostředně život nebo zdraví jiné fyzické osoby a věc nesnese odkladu.

(6) Příslušník celní správy je při použití zbraně povinen dbát nutné opatrnosti, zejména aby nebyl ohrožen život nebo zdraví jiných fyzických osob, a co nejvíce šetřit život toho, proti němuž zákrok směřuje.

(7) Příslušník celní správy může použít zbraně jen v celním pohraničním pásmu nebo v celním prostoru pohraniční celnice. Mimo toto území může použít zbraně jen tehdy, je-li sám ohrožen.

Povinnosti příslušníka celní správy po použití donucovacích prostředků a zbraně

§ 14i

(1) Jestliže příslušník celní správy zjistí, že při použití donucovacích prostředků došlo ke zranění fyzické osoby, je povinen, jakmile to okolnosti dovolí, poskytnout zraněnému první pomoc a zajistit lékařské ošetření.

(2) Po každém použití zbraně, při kterém došlo ke zranění fyzické osoby, je příslušník celní správy povinen ihned, jakmile to okolnosti dovolí, poskytnout zraněnému první pomoc a zajistit lékařské ošetření. Dále je povinen učinit všechny neodkladné úkony, aby mohla být řádně objasněna oprávněnost použití zbraně.

§ 14j

(1) Příslušník celní správy je povinen bezodkladně hlásit svému nadřízenému každý služební zákrok, při kterém bylo použito donucovacích prostředků nebo zbraně.

(2) O použití donucovacích prostředků nebo zbraně je příslušník celní správy povinen podat svému nadřízenému písemné hlášení s uvedením důvodu, průběhu a výsledku jejich použití.

(3) Vzniknou-li pochybnosti o oprávněnosti nebo přiměřenosti použití donucovacích prostředků nebo zbraně anebo byla-li při jejich použití způsobena smrt, újma na zdraví nebo škoda na majetku, je nadřízený povinen zjistit, zda jich bylo použito v souladu se zákonem. O výsledku tohoto zjištění sepíše úřední záznam.

§ 14k

Zvláštní omezení

Příslušník celní správy nesmí při služebním zákroku proti zjevně těhotné ženě nebo ženě, která se za těhotnou prohlásí, fyzické osobě vysokého věku, fyzické osobě se zjevnou tělesnou vadou nebo chorobou a fyzické osobě zjevně mladší 15 let použít úderu a kopu

sebeobranu, slzotvorných prostředků, obušku, pout, služebního psa, úderu střelnou zbraní a zbraně, s výjimkou případů, ve kterých útok těchto osob bezprostředně ohrožuje život a zdraví příslušníka celní správy nebo život a zdraví jiných fyzických osob anebo hrozí větší škoda na majetku a nebezpečí nelze odvrátit jinak.

§ 15

Povinnost mlčenlivosti

(1) Příslušníci celní správy a ostatní pracovníci celní správy jsou povinni zachovávat mlčenlivost o věcech, o kterých se dovědí při plnění pracovních úkolů.

(2) Federální ministerstvo zahraničního obchodu, celní ředitelství nebo celnice mohou příslušníka celní správy a jiného pracovníka celní správy povinnosti uvedené v odstavci 1 zprostit.

HLAVA DRUHÁ

CELNÍ ÚZEMÍ, CELNÍ POHRANIČNÍ PÁSMO, SVOBODNÉ CELNÍ PÁSMO A SVOBODNÝ CELNÍ SKLAD

Celní území a celní pohraniční pásmo

§ 16

Území České a Slovenské Federativní Republiky je jednotným celním územím.

§ 17

(1) Celní pohraniční pásmo je územní pruh do vzdálenosti 15 km od státních hranic. Součástí celního pohraničního pásma nejsou obce, jimiž probíhá čára vymežující celní pohraniční pásmo, a ani obce uvnitř celního pohraničního pásma spojené s celním přechodem železniční tratí nebo silnicí.

(2) Ostatní území, které není celním pohraničním pásmem, je celním vnitrozemím.

(3) Federální ministerstvo zahraničního obchodu v dohodě s federálním ministerstvem vnitra stanoví vyhláškou podrobnosti týkající se vymezení celního pohraničního pásma.

Svobodné celní pásmo a svobodný celní sklad

§ 18

(1) Svobodná celní pásma a svobodné celní sklady tvoří prostory a stavby na části celního území, v nichž se tam umístěné zboží považuje z hlediska cel, daní a poplatků vybíraných v souvislosti s dovozem a vývozem zboží, jako by se nenacházelo na celním území, které jsou od ostatního celního území odděleny, a kde

- a) cizí zboží nepodléhá dovoznímu clu nebo právnímu předpisu, jímž se provádějí opatření obchodní politiky,
- b) pro československé zboží (dále jen „čs. zboží“) zvláštní předpisy stanoví jako důsledek jeho umístění ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu výhody, které se vztahují na zboží při jeho vývozu do volného oběhu v cizině.

(2) Souhlas ke zřízení svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu uděluje na žádost zřizovatele federální ministerstvo zahraničního obchodu po projednání s federálním ministerstvem financí, včetně příslušnými ústředními orgány státní správy republik a příslušnými orgány místní samosprávy.

§ 19

(1) Svobodná celní pásma a svobodné celní sklady musí být odděleny od ostatního celního území plotem vysokým nejméně 3 metry nebo jinak odděleny způsobem schváleným celníci tak, aby bylo možno kontrolovat vstupy do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu a výstupy z nich, a musí být určena místa jejich vstupu a výstupu.

(2) Jakákoliv stavba ve svobodném celním pásmu se může uskutečnit jen po předchozím souhlasu celnice.

§ 19a

(1) Obvod a vstupní a výstupní místa svobodného celního pásma a svobodného celního skladu jsou pod dohledem celnice.

(2) Fyzické osoby a dopravní prostředky vstupující do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu a vystupující z nich mohou být podrobeny celní prohlídce.

(3) Přístup do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu může být odepřen fyzickým osobám, které neskýtají záruku dodržování pravidel stanovených pro svobodná celní pásma a svobodné celní sklady, protože byly opakovaně potrestány za porušení celních předpisů.

(4) Celnice je oprávněna kontrolovat zboží, které vstupuje do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu, opouští je nebo v nich zůstává. K umožnění této kontroly budou celníci předávány kopie dopravních dokladů doprovázejících vstupující nebo vystupující zboží nebo budou tyto doklady za tímto účelem uschovány pro potřeby celnice fyzickou nebo právní osobou určenou celníci.

§ 19b

(1) Ve svobodném celním pásmu nebo ve svobod-

ném celním skladu může být umístěno čs. zboží i cizí zboží, bez ohledu na jeho množství, původ, místo jeho dovozu nebo místo určení, včetně zboží, na které se vztahují zákazy a omezení, nejde-li o zákazy a omezení z důvodů veterinárních, rostlinolékařských, z důvodů mravnosti nebo veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti, ochrany zdraví, ochrany životního prostředí, ochrany předmětů muzejní a galerijní hodnoty, kulturních a národních kulturních památek majících uměleckou, historickou nebo archeologickou hodnotu a ochrany patentů, ochranných známek a autorských práv.

(2) Nebezpečné zboží, zboží, které může znehodnotit jiné zboží anebo zboží vyžadující zvláštní zařízení, může být umístěno pouze v prostorech k tomu speciálně vybavených.

§ 19c

(1) Zboží vstupující do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu nemusí být předloženo celníci a nemusí být podán návrh na celní řízení. Tím nejsou dotčena ustanovení § 19a odst. 4.

(2) Zboží však musí být předloženo celníci a bude podrobeno předepsaným celním formalitám tehdy, jestliže

- a) bylo propuštěno do záznamního oběhu v tuzemsku, který byl ukončen umístěním zboží ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu; jestliže příslušný celní režim umožňuje, aby zboží nebylo předkládáno, nebude se předložení vyžadovat,
- b) je umístěno ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu na základě rozhodnutí o vrácení dovozního cla,
- c) byla podána žádost o zálohu na platbu vývozní náhrady u zboží, na které se vztahuje právní předpis, jímž se provádějí opatření tržní regulace.

(3) Na žádost oprávněné fyzické nebo právnické osoby celnice potvrdí, že zboží umístěné ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu je buď čs. zboží nebo cizí zboží.

§ 19d

(1) Doba umístění zboží ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu není omezena.

(2) Federální ministerstvo zahraničního obchodu může vyhláškou tuto dobu omezit u čs. zboží, na které se vztahuje právní předpis, jímž se provádějí opatření tržní regulace.

§ 19e

(1) Jakákoliv průmyslová, obchodní nebo servisní činnost ve svobodném celním pásmu nebo svobodném

celním skladu je povolena za podmínek stanovených tímto zákonem. Ustanovení obecně závazných právních předpisů v oblasti ochrany životního prostředí tím nejsou dotčena.

(2) S ohledem na povahu zboží a potřebu celní kontroly může příslušná celnice určitou činnost uvedenou v odstavci 1 ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu zakázat nebo omezit.

(3) Celnice může fyzickým nebo právnickým osobám, které opakovaně porušily ustanovení tohoto zákona, zakázat, aby pokračovaly v podnikatelské činnosti ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu.

§ 19f

(1) Cizí zboží umístěné ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu může po dobu tohoto umístění:

- a) být propuštěno do volného oběhu v tuzemsku za podmínek stanovených pro propuštění do volného oběhu v tuzemsku a podmínek uvedených v § 19k;
- b) být bez povolení použito jako ekvivalentní zboží za zboží, které má být propuštěno do záznamního oběhu v tuzemsku za účelem aktivního zušlechťovacího styku;
- c) být použito v záznamním oběhu v tuzemsku za účelem aktivního zušlechťovacího styku za podmínek stanovených pro tento oběh;
- d) být použito v záznamním oběhu v tuzemsku za účelem dočasného použití za podmínek stanovených pro tento oběh;
- e) fyzická nebo právnická osoba, která je k tomu oprávněna, přenechat ve prospěch státu;
- f) být zničeno za předpokladu, že ten, kdo je k tomu oprávněn, poskytne celnici veškeré informace, které celnice považuje za potřebné.

(2) Jestliže je zboží použito v režimu uvedeném v odstavci 1 písm. c) nebo d), mohou být použity způsoby kontroly platné pro tyto účely záznamního oběhu.

§ 19g

Čs. zboží, na něž se vztahují ustanovení § 18 odst. 1 písm. b) a které podléhá právnímu předpisu, jímž se provádějí opatření tržní regulace, může být podrobeno pouze takovým formám manipulace, které jsou pro takové zboží stanoveny tímto zákonem. Tyto manipulace mohou být prováděny bez povolení.

§ 19h

K jiným účelům než uvedeným v § 19f a 19g nesmí být cizí zboží a čs. zboží, na které se vztahují ustanovení § 18 odst. 1 písm. b), ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu spotřebováno nebo použito.

§ 19i

(1) Fyzická nebo právnická osoba provádějící ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu činnosti uvedené v § 19e odst. 1 je povinna vést evidenci o zboží, které vstupuje do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu, opouští je nebo v nich zůstává, způsobem stanoveným celnicí, jejímž základem je účetní evidence stanovená zvláštními předpisy tak, aby byla možná identifikace zboží a byl získán přehled o jeho pohybu. Zboží musí být занесено do této evidence od okamžiku dodání do prostorů této fyzické nebo právnické osoby. Evidence musí být dána celnici k dispozici, aby byla umožněna kontrola, kterou celnice považuje za potřebnou.

(2) V případě přemístění zboží uvnitř svobodného celního pásma musí být doklady vztahující se k tomuto přemístění uschovány pro potřebu orgánů celní správy. Krátkodobé skladování zboží prováděné v souvislosti s přemístěním se považuje za nedílnou součást přemístění.

§ 19j

(1) Nestanoví-li zvláštní předpisy jinak, může být zboží opouštějící svobodné celní pásmo nebo svobodný celní sklad

- a) vyvezeno do volného oběhu v cizině nebo vyvezeno zpět do ciziny anebo
- b) dodáno do jiné části území České a Slovenské Federativní Republiky.

(2) Ustanovení § 24, 58 až 74 se vztahují na zboží dodané do jiných částí území České a Slovenské Federativní Republiky.

§ 19k

(1) Jestliže cena skutečně placená, nebo která má být za cizí zboží zaplacená, zahrnuje náklady na skladování nebo zachování tohoto zboží ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu, budou tyto náklady do celní hodnoty zahrnuty, budou-li odlišeny od ceny skutečně placené nebo ceny, která má být za zboží zaplacená.

(2) Jestliže se zbožím ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu na základě povolení celnice byly provedeny obvyklé manipulace nutné k zajištění uchování zboží nebo zlepšení jeho balení nebo prodejní jakosti anebo jeho úpravy pro dopravu, bude na žádost dovozce vyměřeno clo podle povahy zboží a celní hodnoty, jaké byly před provedením těchto manipulací.

§ 19l

(1) Pro čs. zboží uvedené v § 18 odst. 1 písm. b), které podléhá právnímu předpisu, jímž se provádějí opatření tržní regulace, a které je umístěno ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu,

budou určeny způsoby nakládání nebo užití stanovené zvláštními předpisy, které z důvodu jeho umístění ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu poskytují výhody, které jsou obvykle spojené s vývozem tohoto zboží.

(2) V případě, že se zboží uvedené v odstavci 1 vrátilo do jiné části území České a Slovenské Federativní Republiky nebo jestliže ve lhůtě stanovené v § 19d odst. 2 nebyla podána žádost o určení způsobu nakládání se zbožím nebo jeho užití, které je uvedeno v odstavci 1, učiní celnice potřebná opatření stanovená zvláštními předpisy pro případné nedodržení příslušného způsobu nakládání nebo užití.

§ 19m

(1) Jestliže bylo zboží dodáno nebo vráceno do jiné části území České a Slovenské Federativní Republiky nebo propuštěno do vázaného oběhu v tuzemsku, je možno použít potvrzení uvedené v § 19c odst. 3, aby bylo prokázáno, zda se jedná o čs. zboží nebo zboží cizí.

(2) Jestliže není k dispozici žádná potvrzení nebo jiná evidence o tom, zda se jedná o čs. zboží nebo cizí zboží, pokládá se zboží za

- a) čs. zboží pro účely aplikace vývozního cla a vývozních licencí nebo vývozních opatření obchodní politiky,
- b) cizí zboží v ostatních případech.

§ 19n

Celnice kontroluje, aby při vývozu zboží ze svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu byla dodržována ustanovení obecně závazných právních předpisů upravující vývoz zboží do volného oběhu v cizině.

HLAVA TŘETÍ CELNÍ KONTROLA

Oddíl první

Všeobecná ustanovení

§ 20

Celní kontrola je souhrnem úkonů a opatření, kterými se zajišťuje dodržování zákonů a dalších obecně závazných právních předpisů, jejichž provádění přísluší orgánům celní správy.

§ 21

Celní kontrole podléhá všechno dovážené, vyvážené a provážené zboží.

Zboží

§ 22

(1) Pro účely tohoto zákona jsou zbožím veškeré hmotné věci movité, s výjimkou věcí a jiných hodnot, jejichž dovoz a vývoz upravují předpisy o devizovém hospodářství,¹⁾ a elektrická energie.

(2) Z věcí, jejichž dovoz a vývoz upravují předpisy o devizovém hospodářství, podléhá celní kontrole dovoz, vývoz a průvoz zlata pro průmyslové účely.

(3) Pro účely tohoto zákona se čs. zbožím rozumí

- a) zboží, které bylo zcela získáno nebo vyrobeno na území České a Slovenské Federativní Republiky,
- b) zboží dovezené do České a Slovenské Federativní Republiky a propuštěné do volného oběhu v tuzemsku,
- c) zboží získané nebo vyrobené na území České a Slovenské Federativní Republiky, buď zcela ze zboží uvedeného v písmenu b) nebo ze zboží uvedeného v písmenech a) a b).

(4) Pro účely tohoto zákona se cizím zbožím rozumí jiné zboží než uvedené v odstavci 3. Čs. zboží se propuštěním do volného oběhu v cizině stává cizím zbožím.

(5) Federální ministerstvo zahraničního obchodu v dohodě s federálním ministerstvem financí stanoví vyhláškou, co se rozumí zlatem pro průmyslové účely.

§ 23

(vypuštěn)

§ 24

Zboží podléhá celní kontrole

- a) při dovozu od vstupu zboží na území České a Slovenské Federativní Republiky až do doby, kdy celnice zboží propustí do volného oběhu v tuzemsku, nebo dokud nebude zboží z vázaného oběhu v tuzemsku vyvezeno zpět do ciziny;
- b) při vývozu od podání návrhu na propuštění zboží až do doby, kdy zboží přestoupilo státní hranice, nebo dokud nebude zboží, které bylo propuštěno do vázaného oběhu v cizině, dovezeno zpět do tuzemska, nebo dokud je celnice nepropustí do volného oběhu v cizině;
- c) při průvozu od vstupu zboží na území České a Slovenské Federativní Republiky až do jeho vstupu do ciziny.

¹⁾ Devizový zákon.

Oddíl druhý

Provádění celní kontroly**Celní prohlídka**

§ 25

(1) Celní kontrola se může provádět celní prohlídkou zboží, kontrolou dokladů a písemností, kontrolou dopravních a průvodních listin a jiným přiměřeným způsobem stanoveným vyhláškou federálního ministerstva zahraničního obchodu.

(2) Federální ministerstvo zahraničního obchodu stanoví vyhláškou podrobnosti o provádění celní kontroly.

§ 26

(1) Při celní prohlídce se zjišťuje druh, množství a jiné skutečnosti o zboží, potřebné k posouzení, zda se dovoz, vývoz nebo průvoz zboží uskutečňuje v souladu s tímto zákonem.

(2) Při celní prohlídce musí být šetřeny ústavní a jiné zákonné předpisy o ochraně osobní svobody a listovního tajemství.

§ 27

(1) V rámci celní prohlídky mohou příslušníci celní správy provádět osobní prohlídku v případech důvodného podezření, že fyzická osoba při přestupu státních hranic ukrývá u sebe zboží.

(2) Osobní prohlídka může být provedena teprve tehdy, jestliže výzva příslušníků celní správy, aby podezřelá fyzická osoba vydala ukrývané zboží, je bezvýsledná.

§ 28

Celní prohlídka listovních zásilek se provede pouze tehdy, je-li důvodné podezření, že listovní zásilky obsahují nejen písemná sdělení, ale i zboží.

§ 29

Osvobození od celní prohlídky

(1) Celní prohlídce nepodléhá

- a) zboží dovážené a vyvážené při cestách z ciziny nebo do ciziny představiteli České a Slovenské Federativní Republiky, jakož i představiteli České republiky a Slovenské republiky;
- b) zboží dovážené, vyvážené nebo provážené při cestách z ciziny nebo do ciziny představiteli jiných států a ostatními fyzickými osobami, které požívají výsady a imunity podle mezinárodních smluv.

(2) Celní prohlídce dále nepodléhá

- a) diplomatická pošta federálního ministerstva zahraničních věcí a československých zastupitel-

ských úřadů a diplomatická pošta osvobozená od celní prohlídky podle mezinárodních smluv;

- b) zboží, u něhož v jednotlivých případech povolí osvobození federální ministerstvo zahraničního obchodu.

(3) Federální ministerstvo zahraničního obchodu v dohodě s federálním ministerstvem zahraničních věcí stanoví vyhláškou podrobné vymezení okruhu fyzických osob a případů, kdy zboží nepodléhá celní prohlídce.

§ 30

Přímý dohled a celní závěra

(1) Zboží podléhající celní kontrole může být dáno pod přímý dohled příslušníků celní správy nebo pod celní závěru.

(2) Celní závěrou se rozumí zajištění zboží v dopravních prostředcích, kontejnerech, obalech a v místnostech plombou, pečeti, známkou nebo jinými prostředky tak, aby z nich nebylo možno zboží vyjmout nebo do nich vložit, aniž zůstanou viditelné stopy lomu zajištěného prostoru nebo poškození celní závěry.

§ 30a

Celní statistika

Orgány celní správy zabezpečují sběr údajů a zpracování informací o vývozech a dovozech zboží na základě dokladů, předepsaných v celním řízení. Způsob vedení celní statistiky upraví federální ministerstvo zahraničního obchodu v dohodě s Federálním statistickým úřadem vyhláškou.

Oddíl třetí

Oprávnění příslušníků celní správy při provádění celní kontroly

§ 31

(1) Příslušníkům celní správy musí být umožněn přístup ke zboží podléhajícímu celní kontrole; přitom musí být dodržovány ústavní a jiné zákonné předpisy o nedotknutelnosti obydlí. Do tří let od propuštění zboží mohou nahlížet do písemností týkajících se tohoto zboží a pořizovat jejich kopie, požadovat potřebná vysvětlení, jakož i pořizovat dokumentaci.

(2) Fyzické a právnické osoby, u nichž se provádí celní kontrola, jsou povinny strpět úkony nezbytné k provedení této kontroly.

(3) Fyzické a právnické osoby jsou povinny poskytovat příslušníkům celní správy při provádění celní kontroly nezbytnou součinnost.

(4) Celní kontrolou nesmí být ponižována lidská důstojnost.

§ 32

Pokud mezinárodní smlouva, kterou je Česká a Slovenská Federativní Republika vázána, nestanoví jinak, mohou příslušníci celní správy zastavovat fyzické osoby a dopravní prostředky, provádět celní prohlídku zavazadel, dopravních prostředků, jejich nákladů a dopravních a průvodních listin jen v celním pohraničním pásmu.

HLAVA ČTVRTÁ

DOPRAVA ZBOŽÍ PŘES STÁTNÍ HRANICE

§ 33

Přihlašování zboží na státní hranici

Fyzické a právnické osoby, které dopravují zboží přes státní hranice, jsou povinny pohraniční celnici zboží přihlásit a předložit spolu s doklady vztahujícími se na dovoz, vývoz a průvoz zboží.

§ 34

Celní cesty a celní přechody

(1) Doprava zboží přes státní hranice může být prováděna jen po celních cestách a celními přechody.

(2) Celními cestami jsou stanovené úseky železničních, silničních a vodních cest, vedoucí od celního přechodu k pohraniční celnici, a při letecké dopravě letecké cesty mezi státními hranicemi a celním letištěm.

(3) Celní cesty stanoví federální ministerstvo zahraničního obchodu v dohodě s federálním ministerstvem dopravy a federálním ministerstvem vnitra.

(4) Doprava zboží po celní cestě musí být provedena bez průtahů, beze změny nákladu a bez odbočení z celní cesty.

(5) Celní přechod je místo určené pro přestup fyzických osob a dopravu zboží přes státní hranice.

(6) Federální ministerstvo zahraničního obchodu může povolit v jednotlivých případech dopravu zboží přes státní hranice mimo celní přechod a stanovit, ve kterých případech vydává takové povolení pohraniční celnice.

(7) Dopravu zboží k celnímu přechodu nebo od celního přechodu po jiných než celních cestách může povolit nejbližší pohraniční celnice.

§ 35

Dopravní prostředky

(1) Při dopravě zboží z ciziny nebo do ciziny je možno používat jen dopravní prostředky, v nichž nejsou zřízeny tajné nebo nesnadno objevitelné prostory.

(2) Uzavíratelné prostory dopravních prostředků určených pro dopravu zboží pod celní závěrou musí

být opatřeny zařízením umožňujícím snadné a účinné přiložení celních závěr.

(3) Dopravní prostředky musí být zařízeny tak, aby po přiložení celních závěr nebylo možno z nich zboží vyjmout ani jiné zboží do nich vložit bez zanechání patrných stop.

Povinnosti dopravců a pošty

§ 36

(1) Dopravci a pošta jsou povinny umožnit celníkem provádění celní kontroly v dopravních prostředcích, provozních skladech a na jiných místech, v nichž se nachází dovážené, vyvážené nebo provážené zboží.

(2) Federální ministerstvo zahraničního obchodu s federálním ministerstvem dopravy a federálním ministerstvem spojů stanoví vyhláškou podrobnosti upravující postup fyzických a právnických osob při celní kontrole zboží dopravovaného dopravci a poštou, dále podrobnosti o vybavení zařízení určených k dopravě nebo k uskladnění zboží podléhajícího celní kontrole, jakož i o místnostech a prostorách potřebných k provádění celní kontroly.

§ 37

(1) Celnice dohodnou s dopravci a poštou podmínky provádění celní kontroly tak, aby provoz dopravců a pošty nebyl rušen větší měrou, než je nezbytně nutné.

(2) Dopravci stanoví v dohodě s příslušným celním ředitelstvím potřebnou čekací dobu dopravních prostředků pravidelné osobní a nákladní dopravy na celním přechodu k provádění celní kontroly.

(3) Celnice neodpovídají za škodu, ke které došlo zdržením dopravního prostředku v důsledku celní kontroly.

§ 38

Celnice kontrolují, zda dopravci a pošta plní při dopravě zboží z ciziny nebo do ciziny povinnosti podle tohoto zákona a předpisů podle něho vydaných.

HLAVA PÁTÁ

CLO

Oddíl první

Clo a jeho druhy

§ 39

Zboží podléhající clu

(1) Dovoznímu clu podléhá všechno dovážené zboží s výjimkou zboží, které je v celním sazebníku výslovně označeno za zboží bez cla.

(2) Vývoznímu clu podléhá vyvážené zboží, jen pokud celní sazebník výslovně clo stanoví.

(3) Clu nepodléhá zboží, které je v mezinárodních smlouvách výslovně označeno za zboží bez cla.

Celní sazebníky

§ 40

(vypuštěn)

§ 41

(1) Sazby, základ pro vyměření cla a celní sazebník vydává vláda České a Slovenské Federativní Republiky nařízením.

(2) Federální ministerstvo zahraničního obchodu v dohodě s federálním ministerstvem financí stanoví vyhláškou, ve kterých případech se použijí jednotné sazby pro vyměrování cla a jejich výši.

(3) Statistické a klasifikační jednotky celního sazebníku stanoví federální ministerstvo zahraničního obchodu v dohodě s Federálním statistickým úřadem vyhláškou.

§ 42

Rozhodování o zařazení zboží

(1) Vzniknou-li pochybnosti o nomenklaturním, sazebním zařazení zboží, rozhoduje o takovém zařazení zboží na žádost účastníka celního řízení federální ministerstvo zahraničního obchodu.

(2) Federální ministerstvo zahraničního obchodu stanoví vyhláškou postup při podání návrhu na rozhodnutí o nomenklaturním, sazebním zařazení zboží, jakož i účinky vyplývající z rozhodnutí v těchto věcech.

§ 43

Smluvní clo

(1) Smluvní clo se vybírá ze zboží v případech stanovených mezinárodními smlouvami o vzájemném poskytování celních výhod.

(2) Federální ministerstvo zahraničního obchodu v dohodě s federálním ministerstvem financí a federálním ministerstvem zahraničních věcí může stanovit, že se smluvní clo vybírá i ze zboží pocházejícího ze státu, s nímž nebyla uzavřena smlouva o vzájemném poskytování celních výhod.

§ 44

Osvobození od cla

(1) Od cla je osvobozeno zboží, které je při dovozu a vývozu osvobozeno od celní prohlídky, a zboží, u něhož to vyžaduje obecný zájem.

(2) Federální ministerstvo zahraničního obchodu v dohodě s federálním ministerstvem financí a federál-

ním ministerstvem zahraničních věcí stanoví vyhláškou případy, kdy je zboží osvobozeno od cla, jakož i podmínky, za nichž je zboží osvobozeno od cla.

(3) Neposkytuje-li některý stát celní osvobození na zboží dovážené z České a Slovenské Federativní Republiky v rozsahu odpovídajícím rozsahu stanoveném vyhláškou federálního ministerstva zahraničního obchodu, může federální ministerstvo zahraničního obchodu pro dovoz zboží z tohoto státu osvobození od cla omezit nebo odeprít.

§ 45

Odvětná cla

Vláda České a Slovenské Federativní Republiky může z důvodů hospodářské odvety stanovit pro přechodnou dobu na dovozy zboží ze státu, který diskriminuje Českou a Slovenskou Federativní Republiku v hospodářských vztazích, přírážky k celním sazbám, popřípadě zavést zvláštní clo ze zboží, které podle celního sazebníku clu nepodléhá.

Oddíl druhý

Nárok státu na clo

§ 46

Vznik nároku na clo

(1) Nárok státu na clo vzniká okamžikem, kdy celnice přijala návrh na celní řízení na propuštění zboží do volného oběhu.

(2) Bylo-li zboží propuštěno do záznamního oběhu v tuzemsku za účelem dočasného použití, vzniká nárok státu na clo rozhodnutím celnice, jímž bylo ukončeno propuštění zboží do záznamního oběhu v tuzemsku za účelem jeho dočasného použití.

(3) Bylo-li zboží umístěné ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu spotřebováno nebo použito v rozporu se stanovenými podmínkami, vzniká nárok státu na clo okamžikem, kdy zboží bylo nezákonně spotřebováno nebo poprvé použito.

(4) Uniklo-li zboží celní kontrole, vzniká nárok státu na clo okamžikem, kdy zboží přestoupilo státní hranice.

(5) Bylo-li zboží propuštěné do vázaného oběhu zcizeno nebo použito v rozporu se stanovenými podmínkami, vzniká nárok státu na clo okamžikem porušení těchto podmínek.

§ 47

Vyměrování cla

(1) Clo ze zboží podléhajícího clu se vyměřuje podle předpisů platných v okamžiku, kdy celnice přijala návrh na celní řízení na propuštění zboží do volného oběhu.

(2) Ze zboží propuštěného do záznamního oběhu v cizině za účelem jeho zpracování, úpravy nebo opravy se clo vyměřuje podle předpisů platných v okamžiku přijetí návrhu na celní řízení na jeho propuštění do volného oběhu. Základem pro vyměření cla je zvýšená celní hodnota, která se vypočítá jako rozdíl mezi celní hodnotou zboží při jeho zpětném dovozu a celní hodnotou zboží propuštěného do záznamního oběhu v cizině za účelem jeho zpracování, úpravy nebo opravy.

(3) Ze zboží propuštěného do záznamního oběhu v tuzemsku za účelem dočasného použití činí částka cla za každý i započatý měsíc, v němž je zboží v tomto oběhu, 3 % ze cla, které by mělo být vyměřeno, kdyby toto zboží bylo propuštěno do volného oběhu v tuzemsku v okamžiku jeho propuštění do záznamního oběhu v tuzemsku. Takto určené clo nesmí být vyšší než to, které by bylo vyměřeno v případě propuštění tohoto zboží do volného oběhu v tuzemsku v okamžiku jeho propuštění do záznamního oběhu v tuzemsku.

(4) Bylo-li zboží propuštěno ze záznamního oběhu v tuzemsku za účelem dočasného použití do volného oběhu v tuzemsku, stanoví se částka cla, vybíraného z tohoto důvodu, rozdílem mezi clem, které by mělo být vyměřeno, kdyby toto zboží bylo propuštěno do volného oběhu v tuzemsku v okamžiku jeho propuštění do záznamního oběhu v tuzemsku, a clem určeným podle odstavce 3.

(5) Bylo-li zboží umístěné ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu spotřebováno nebo použito v rozporu se stanovenými podmínkami, vyměřuje se clo podle předpisů platných v okamžiku, kdy zboží bylo nezákonně spotřebováno nebo poprvé použito. Nelze-li zjistit, kdy zboží bylo nezákonně spotřebováno nebo poprvé použito, vyměřuje se clo podle předpisů platných v okamžiku, kdy celnice zjistila, že zboží bylo nezákonně spotřebováno nebo poprvé použito.

(6) Uniklo-li zboží podléhající clu celní kontrole, vyměřuje se clo podle předpisů platných v okamžiku, kdy zboží přestoupilo státní hranice. Nelze-li zjistit, kdy zboží přestoupilo státní hranice, vyměřuje se clo podle předpisů platných v okamžiku, kdy celnice zjistila, že zboží uniklo celní kontrole.

(7) Bylo-li zboží propuštěné do vázaného oběhu zcizeno nebo použito v rozporu se stanovenými podmínkami, vyměřuje se clo podle předpisů platných v okamžiku porušení těchto podmínek. Nelze-li zjistit, kdy došlo k porušení stanovených podmínek, vyměřuje se clo podle předpisů platných v okamžiku, kdy celnice zjistila, že došlo k porušení stanovených podmínek.

(8) Jestliže se vyměřuje clo ze zboží podle jeho ceny a účastník celního řízení ji neprokáže nebo uvede údaje neodpovídající skutečné ceně zboží, určí ji celnice podle mezinárodní smlouvy, jíž je Česká a Sloven-

ská Federativní Republika vázána. Náklady s tím spojené hradí účastník celního řízení.

(9) Federální ministerstvo zahraničního obchodu v dohodě s příslušnými ústředními orgány státní správy stanoví vyhláškou podrobnou úpravu vyměrování cla, vybírání cla ze zboží propuštěného do záznamního oběhu a případy, kdy vyměřené clo může vybírat pošta.

§ 48

Splatnost cla

Clo je splatné do 30 dnů poté, kdy je účastníku celního řízení oznámena výše vyměřeného cla.

§ 49

Odklad úhrady cla

(1) Celnice může povolit odklad úhrady cla. Z odkladu úhrady cla a z prodlení úhrady cla se platí úroky.

(2) Federální ministerstvo zahraničního obchodu v dohodě s federálním ministerstvem financí stanoví vyhláškou výši úroků z odkladu úhrady cla a z prodlení úhrady cla, jakož i podmínky a dobu, na kterou se odklad úhrady cla povoluje.

§ 50

Povinnost platit clo

(1) Clo je povinen zaplatit účastník celního řízení, kterému bylo zboží podléhající clu propuštěno.

(2) Účastník celního řízení je povinen doplatit clo o výši poskytnutých úlev, jestliže po propuštění zboží do podmíněného volného oběhu neplní povinnosti stanovené celnicí, nebo jestliže celnice na jeho návrh zruší podmínky, za kterých bylo zboží propuštěno do podmíněného volného oběhu.

(3) Společně a nerozdílně s účastníkem celního řízení je povinen zaplatit clo, kdo

- a) v rozporu s tímto zákonem doveze nebo vyveze zboží nebo se na nedovoleném dovozu nebo vývozu účastní;
- b) nakládá se zbožím v rozporu s tímto zákonem;
- c) získá zboží, při jehož dovozu nebo vývozu nebylo clo zapláceno.

(4) Ten, kdo získá od někoho zboží, při jehož dovozu nebo vývozu nebylo clo zapláceno, je povinen clo zaplatit, jen pokud věděl nebo musel vědět, že zboží uniklo celní kontrole nebo že je neoprávněně zcizováno.

§ 51

Celní zástavní právo

(1) Pro clo vázne na dováženém, vyváženém a prováženém zboží celní zástavní právo, pokud je má

u sebe celnice, dopravce, pošta nebo ten, kdo je povinen clo zaplatit; to neplatí, jde-li o zboží, které je národním majetkem.

(2) Celní zástavní právo váznoucí na zboží končí zánikem nároku státu na clo.

§ 52

Celní jistota

(1) Pro zajištění, že dovážené, vyvážené nebo provážené zboží nebude odňato celní kontrole, nebo že se zbožím nacházejícím se pod celní kontrolou nebude nakládáno v rozporu s tímto zákonem, může celnice požadovat složení celní jistoty.

(2) Celnice je oprávněna požadovat složení celní jistoty při dovozu až do výše dovozního cla zvýšeného o 10 % a dalších daní a poplatků, vymahatelných při dovozu zboží a při vývozu až do výše celní hodnoty nebo ceny zboží. U zboží, jehož vývoz je zakázán nebo omezen, může být celní jistota požadována až do pětinásobku jeho celní hodnoty nebo ceny.

(3) Jestliže účastník celního řízení nedodrží povinnosti uložené v celním řízení, použije se složená celní jistota na úhradu cla, dopravného, skladného, poštovních poplatků, pokuty uložené podle tohoto zákona a nákladů řízení. Případný zbytek složené celní jistoty se vrátí účastníkovi celního řízení.

§ 53

Zánik nároku státu na clo

Nárok státu na clo zaniká

- a) zaplacením;
- b) prominutím;
- c) úhradou z výtěžku prodeje zboží;
- d) úhradou ze složené celní jistoty;
- e) vzdáním se zboží ve prospěch státu;
- f) propadnutím zboží ve prospěch státu;
- g) zabráním zboží;
- h) neuplatněním práva.

§ 54

Prominutí cla a snížení cla

(1) Jestliže by zaplacení cla vedlo k tvrdostem, může být clo zcela nebo zčásti prominuto.

(2) O prominutí nebo snížení cla rozhoduje celnice.

(3) Federální ministerstvo zahraničního obchodu v dohodě s federálním ministerstvem financí stanoví vyhláškou podrobnosti o prominutí nebo snížení cla.

§ 55

Neuplatnění práva

(1) Clo (jeho doplatek) nelze vyměřit ani vymáhat po uplynutí tří let od konce kalendářního roku, ve kterém vznikl nárok na clo.

(2) Jestliže uniklo zboží celní kontrole, nebo jestliže bylo se zbožím naloženo v rozporu s podmínkami, za kterých se propustilo, nelze vyměřit ani vymáhat clo (doplatek) po uplynutí pěti let od konce kalendářního roku, ve kterém vznikl nárok na clo.

(3) Od konce kalendářního roku, ve kterém byl účastník celního řízení uvědoměn o úkonu směřujícím k vyměření nebo vymáhání cla (doplatku), anebo ve kterém mu byl povolen odklad úhrady cla (doplatku), plyne nová tříletá lhůta. Clo (doplatek) však nelze vyměřit ani vymáhat, jestliže od konce kalendářního roku, ve kterém vznikl nárok na clo, uplynulo deset roků.

(4) Úkonem k vymáhání cla (doplatku) je také písemná upomínka o zaplacení cla doručená účastníkovi.

Vrácení cla

§ 56

(1) Celnice vrátí clo, jestliže je zaplatil ten, kdo k tomu nebyl povinný.

(2) Celnice vrátí zaplacené clo také tehdy, jestliže se neuskutečnil vývoz zboží propuštěného do volného oběhu v cizině.

(3) Celnice vrátí přeplatek, jestliže bylo zaplacené na clo více, než se mělo zaplatit.

(4) Dovozní clo může celnice vrátit, jestliže se zboží, které bylo propuštěno do volného oběhu v tuzemsku, vyveze zpět v nezměněném stavu do jednoho roku od konce kalendářního roku, v němž bylo dovezeno.

(5) Vývozní clo může celnice vrátit, jestliže se zboží, které bylo propuštěno do volného oběhu v cizině, doveze zpět v nezměněném stavu do jednoho roku od konce kalendářního roku, v němž bylo vyvezeno.

§ 57

(1) Nepřevyšuje-li clo (přeplatek) částku 10 Kčs, celnice je nevrátí.

(2) Nárok účastníka na vrácení cla (přeplatku) zaniká, jestliže nebyl uplatněn do konce třetího kalendářního roku následujícího po roce, ve kterém nárok vznikl.

HLAVA ŠESTÁ**CELNÍ ŘÍZENÍ****Oddíl první****Všeobecná ustanovení****§ 58****Účel celního řízení**

V rámci celní kontroly se provádí celní řízení, jehož účelem je rozhodnout, zda se zboží v dovozu, vývozu nebo průvozu propustí, popřípadě za jakých podmínek.

§ 59**Propouštění zboží**

Zboží se propustí, uskutečňuje-li se dovoz, vývoz nebo průvoz zboží, v souladu s předpisy, jimiž se stanoví dovozní, vývozní nebo průvozní zákazy nebo omezení.

§ 60**Místní příslušnost**

(1) Celní řízení provádí celnice, které bylo zboží předloženo.

(2) Federální ministerstvo zahraničního obchodu může za účelem urychlení celního řízení a pohybu zboží přes státní hranice stanovit vyhláškou příslušnost celnic.

Místo celního řízení**§ 61**

(1) Celní řízení se provádí na celnici anebo v celním prostoru. Celními prostory jsou místa železničních nádraží, přístavů, letišť a jiné prostory určené k provádění celního řízení.

(2) Celní prostor určí celnice v dohodě s příslušnou organizací.

(3) Na žádost účastníka celního řízení může být celní řízení prováděno i mimo celní prostor.

(4) Federální ministerstvo zahraničního obchodu v dohodě s federálním ministerstvem dopravy a federálním ministerstvem spojů stanoví vyhláškou podmínky, za kterých se celní řízení provádí mimo celní prostor.

§ 62

(1) Celní řízení může být prováděno též za jízdy vlaku nebo plavby lodi.

(2) Úseky, na nichž může být prováděno celní řízení za jízdy vlaku a plavby lodi, stanoví federální mi-

nisterstvo zahraničního obchodu v dohodě s federálním ministerstvem dopravy a federálním ministerstvem vnitra.

§ 63**Zahájení celního řízení**

Celní řízení se zahajuje na návrh účastníka celního řízení.

§ 64**Účastník celního řízení**

(1) Účastníkem celního řízení je ten, komu má být zboží v dovozu nebo vývozu propuštěno.

(2) V poukazovacím řízení je účastníkem celního řízení ten, kdo je oprávněn se zbožím nakládat.

§ 65**Zástupce účastníka celního řízení**

(1) Účastník celního řízení si může pro celní řízení stanovit zástupce.

(2) Zástupce účastníka celního řízení prokáže plnou mocí, že je účastníkem celního řízení k zastupování zmocněn.

(3) Je-li zboží, u něhož má být provedeno celní řízení, dopravováno po železnici nebo poštou, je železnice nebo pošta podle tohoto zákona zmocněna i k provedení úkonů potřebných pro celní řízení, pokud je neprovede účastník celního řízení.

§ 66**Návrh na celní řízení**

(1) Návrh na celní řízení se podává zpravidla písemně. Účastník celního řízení odpovídá za správnost údajů uvedených v návrhu na celní řízení. Písemný návrh na celní řízení musí být vždy podepsán oprávněnou osobou.

(2) Návrh na celní řízení musí být doložen stanovenými doklady.

(3) Účastník celního řízení je oprávněn prohlídkou zboží pod celním dohledem zjistit údaje potřebné pro návrh na celní řízení.

(4) Účastník celního řízení může měnit návrh na celní řízení do zahájení celní prohlídky. V průběhu celní prohlídky až do skončení celního řízení může být návrh měněn pouze v tom, zda zboží má být propuštěno do volného nebo vázaného oběhu, nebo ke zpětnému dovozu nebo vývozu.

(5) Podrobnosti o formě, obsahu a náležitostech návrhu na celní řízení stanoví federální ministerstvo zahraničního obchodu vyhláškou.

Postup při celním řízení**§ 67**

(1) Účastník celního řízení je povinen předložit zboží k celnímu řízení, podat potřebná vysvětlení a připravit zboží k celní prohlídce.

(2) Při podávání návrhu na celní řízení je účastník celního řízení povinen sdělit celnici o dováženém, vyváženém a prováženém zboží přesně a úplně všechny údaje potřebné k posouzení, zda zboží může být propuštěno do navrhovaného oběhu.

(3) Federální ministerstvo zahraničního obchodu stanoví vyhláškou, kdy může celnice upustit od předložení zboží k celnímu řízení.

§ 68

(1) Celní řízení se provádí za účasti účastníka celního řízení.

(2) Bez účasti účastníka celního řízení může být prováděno celní řízení v případech, kdy se účastník celního řízení odmítá účastnit, nebo není-li jeho pobyt známý, nebo hrozí-li nebezpečí z prodlení.

Rozhodnutí v celním řízení**§ 69**

(1) Rozhodnutí v celním řízení obsahuje zejména

- a) výrok o tom, zda se zboží propouští;
- b) podmínky, za nichž se zboží propouští do vázaného oběhu nebo podmíněného volného oběhu;
- c) poučení o dalším postupu v případech, kdy celnice zboží nepropustí.

(2) U zboží, které podléhá cla, obsahuje rozhodnutí v celním řízení výši cla, případně výrok o tom, že se zboží propouští beze cla.

§ 69a

(1) Rozhodnutí v celním řízení obsahuje skutečnosti, na jejichž základě se zboží propouští. Není-li stanoveno jinak, nemusí být rozhodnutí v celním řízení vyhotoveno a oznámeno písemně. Výrok rozhodnutí může být poznamenán v přepravních a průvodních listinách nebo v písemném návrhu na celní řízení nebo ústně vyhlášen.

(2) Rozhodnutí, kterým se nepropouští zboží do navrženého oběhu a rozhodnutí o propuštění zboží do podmíněného volného oběhu se vyhotovuje písemně a oznamuje doručením jeho písemného vyhotovení.

(3) Rozhodnutí, které se vyhláší ústně nebo jehož výrok se poznamenává v přepravních a průvodních listinách, nemůže obsahovat podmínky zavazující účastníka celního řízení do budoucna s výjimkou těch, které vyplývají přímo z obecně závazných právních předpisů.

(4) Je-li výrokem rozhodnutí v celním řízení potvrzen návrh na celní řízení podaný písemně, stávají se obsah tohoto návrhu a skutečnosti, podle nichž se zboží propustí, součástí rozhodnutí.

(5) Na rozhodnutí uvedené v odstavci 3 se nevztahují ustanovení obecných předpisů o správním řízení²⁾ upravující náležitosti rozhodnutí, oznámení rozhodnutí a opravné prostředky.

§ 70**Nakládání se zbožím**

Celnice může na žádost účastníka celního řízení povolit nakládat se zbožím ještě před rozhodnutím o jeho propuštění. Celnice vždy žádosti vyhová, je-li důvodem pro nepropuštění zboží pouze nutnost určit původ zboží, místo odeslání, sazební zařazení nebo celní hodnotu zboží.

§ 71**Oprávnění a povinnosti vzniklé v celním řízení**

(1) Zástupce účastníka celního řízení odpovídá za splnění povinnosti vzniklé v celním řízení až do oznámení rozhodnutí a dodání zboží účastníkovi celního řízení.

(2) Na návrh účastníka celního řízení může celnice povolit, aby třetí osoba převzala zcela nebo zčásti práva a povinnosti vzniklé z propuštění zboží v dovozu, vývozu nebo průvozu.

§ 72**Zrušení rozhodnutí**

Jestliže zboží bylo propuštěno do volného nebo vázaného oběhu v cizině, zruší celnice na návrh účastníka celního řízení vydané rozhodnutí, jestliže zboží ještě nepřestoupilo státní hranice. Celnice může před tímto rozhodnutím požadovat, aby jí bylo zboží s potřebnými doklady předloženo.

Nedostatek součinnosti účastníka celního řízení**§ 73**

(1) Jestliže účastník celního řízení nepodá návrh na celní řízení do dvou dnů po předložení zboží celnici, může celnice uskladnit zboží podle § 80 na jeho ná-

²⁾ Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

klad a nebezpečí nebo učinit jiná opatření, aby se zabránilo nedovolenému nakládání se zbožím.

(2) Jestliže není návrh na celní řízení úplný nebo nepředloží-li účastník celního řízení potřebné doklady, nebo nepodá-li požadované vysvětlení, vyzve celnice účastníka celního řízení, aby ve lhůtě, kterou zároveň stanoví, návrh na celní řízení doplnil nebo doložil potřebnými doklady nebo podal požadované vysvětlení.

(3) Nevyhoví-li účastník celního řízení výzvě, odmítne celnice návrh na celní řízení a naloží se zbožím způsobem uvedeným v odstavci 1.

§ 74

(1) Jestliže není po uplynutí lhůt uvedených v § 73 odst. 1 a 2 podán řádný návrh na celní řízení ani do dalších 3 dnů u zboží podléhajícího rychlé zkáze nebo do dalších 30 dnů u zboží jiného, může celnice prodat zboží. Při prodeji se postupuje podle § 107 až 109.

(2) Jestliže zboží má větší hodnotu a nepodléhá rychlé zkáze, je celnice povinna o zamýšleném prodeji zboží včas uvědomit účastníka celního řízení.

(3) Celnice může účastníkovi celního řízení poskytnout přiměřenou dodatečnou lhůtu k podání návrhu na celní řízení, jeho doplnění, předložení potřebných dokladů, nebo k podání požadovaného vysvětlení.

Oddíl druhý

Způsoby propouštění zboží

Volný oběh

§ 75

(1) Celnice propustí do volného oběhu v tuzemsku dovážené zboží, které má být trvale ponecháno na území České a Slovenské Federativní Republiky.

(2) Celnice propustí do volného oběhu v cizině vyvážené zboží, které má být trvale ponecháno na území jiného státu.

(3) Zboží je ve volném oběhu v tuzemsku, jakmile je zapláceno dovozní clo a jiné poplatky vybírané v souvislosti s dovozem nebo složena celní jistota nebo poskytnuta záruka na jejich úhradu.

(4) Se zbožím propuštěným do volného oběhu lze nakládat z hlediska tohoto zákona volně, jsou-li plněny podmínky, podle obecně závazných předpisů uložené v rozhodnutí o jeho propuštění.

§ 76

(1) Jestliže se zboží, podléhající clo propouští beze cla nebo za snížené clo, může celnice stanovit účastní-

kovi celního řízení, že zboží smí být používáno jen k určitému účelu nebo že nesmí být zcizováno nejdéle do pěti let ode dne, kdy bylo zboží takto propuštěno.

(2) Zboží propuštěné v dovozu podle odstavce 1 je v podmíněném volném oběhu v tuzemsku a zboží propuštěné při vývozu je v podmíněném volném oběhu v cizině.

(3) Celnice jsou oprávněny kontrolovat u zboží propuštěného do podmíněného volného oběhu, zda účastník celního řízení dodržuje podmínky stanovené podle odstavce 1.

Vázaný oběh

§ 77

(1) Ve vázaném oběhu je zboží propuštěné do záznamního oběhu, zboží poukázané, uskladněné, provážené a zboží v přepravním styku.

(2) Celnice kontroluje u zboží propuštěného do vázaného oběhu, zda účastník celního řízení plní povinnosti stanovené v celním řízení.

(3) Federální ministerstvo zahraničního obchodu stanoví vyhláškou bližší úpravu propouštění zboží do vázaného oběhu.

§ 78

(1) Celnice propustí dovážené zboží do záznamního oběhu v tuzemsku s podmínkou, že bude ve stanovené lhůtě vyvezeno zpět do ciziny.

(2) Celnice propustí vyvážené zboží do záznamního oběhu v cizině s podmínkou, že bude ve stanovené lhůtě dovezeno zpět do tuzemska.

(3) Zboží propuštěné do záznamního oběhu může být trvale ponecháno v tuzemsku nebo v cizině jen po rozhodnutí o propuštění zboží do volného oběhu.

(4) Dojde-li u zboží propuštěného do záznamního oběhu ke změně jeho hodnoty zpracováním, úpravou nebo dočasným použitím, uplatní se při zpětném dovozu nebo vývozu ustanovení tohoto zákona o volném oběhu na zvýšenou nebo sníženou hodnotu zboží.

(5) Federální ministerstvo zahraničního obchodu stanoví vyhláškou účely, pro které může být zboží propuštěno do záznamního oběhu.

§ 79

(1) Celnice poukazuje zboží v případech, kdy další celní řízení má být provedeno jinou celnicí.

(2) Poukázané zboží je pod celní kontrolou poukazovací celnice až do jeho předložení přijímající celnici.

(3) Z podnětu pohraniční celnice může být zboží poukázáno v případech, kdy celní řízení narušuje plynulost dopravy přes státní hranice a mezi pohraniční celnici a místem určení zboží je jiná celnice.

(4) Účastník celního řízení předloží poukázané zboží přijímající celnici ve stanovené lhůtě, v nezměněném stavu, s neporušenou celní závěrou a připojenými doklady. Poukazovací celnice může určit, že budou předloženy pouze doklady o zboží.

(5) Jestliže dopravce odevzdá poukázané zboží k dopravě dalšímu dopravci, přechází povinnost uvedená v předchozím odstavci na každého dalšího dopravce, který poukázané zboží dopravuje.

§ 80

(1) Zboží, které nelze poukázat nebo propustit do volného nebo záznamního oběhu, nebo k výstupu do ciziny, může být dočasně uskladněno.

(2) Z podnětu celnice se zboží dočasně uskladní v případech, kdy jiným způsobem nelze zamezit dovozu, vývozu nebo průvozu uskutečňovanému v rozporu s tímto zákonem.

(3) Z podnětu celnice může být zboží též dočasně uskladněno v případech, kdy

- a) není podán návrh na celní řízení;
- b) podaný návrh na celní řízení je nesprávný, není doložen příslušnými doklady, nebo nejde-li o případ podle § 70, nebo je jinak neúplný;
- c) účastník celního řízení odmítá zaplatit clo nebo celní jistotu.

(4) Zboží se dočasně uskladňuje v provozních skladech dopravců a pošty, ve skladech celnic nebo tam, kde to celnice povolí rozhodnutím o dočasném uskladnění.

(5) S dočasně uskladněným zbožím nesmí být nakládáno takovým způsobem, aby byl měněn jeho druh a povaha.

(6) Za dočasně uskladnění zboží ve skladech celnic platí účastník celního řízení skladné podle sazeb stanovených sazebníkem skladného.

(7) Federální ministerstvo zahraničního obchodu v dohodě s federálním ministerstvem financí stanoví vyhláškou sazebník skladného u zboží dočasně uskladněného ve skladech celnic.

(8) Ustanovení tohoto zákona a prováděcích předpisů o dočasném uskladnění se nevztahují na uskladňování zboží v celních skladech a ve svobodných celních pásmech.

§ 81

(1) V zájmu usnadnění zahraničně obchodních styků mohou československé a zahraniční právnické i fyzické osoby zřizovat celní sklady.

(2) O zřízení celního skladu a podmínkách jeho provozu rozhoduje celnice, v jejímž územním obvodu má být celní sklad zřízen.

(3) Ustanovení tohoto zákona a prováděcích předpisů o uskladňování zboží v celních skladech se nevztahují na dočasné uskladňování a uskladňování zboží ve svobodných celních pásmech.

(4) Podmínky pro zřizování celních skladů, druhy celních skladů, druhy zboží, které mohou být v celním skladu uskladňovány, a způsob celní kontroly v celních skladech upraví federální ministerstvo zahraničního obchodu vyhláškou.

§ 82

(1) Celnice propustí k průvozu zboží dopravované z ciziny přes území České a Slovenské Federativní Republiky do ciziny.

(2) Pohraniční celnice, u které bylo zboží dopraveno do České a Slovenské Federativní Republiky, poukazuje provážené zboží pohraniční celnici, přes kterou má být dopraveno do ciziny.

(3) Celní prohlídku prováženého zboží provede pohraniční celnice, je-li podezření, že se průvoz zboží uskutečňuje v rozporu s tímto zákonem.

§ 83

(1) Celnice propustí k přepravnímu styku zboží dopravované z území České a Slovenské Federativní Republiky přes území jiného státu zpět na území České a Slovenské Federativní Republiky.

(2) Přepravní styk se může uskutečňovat jen v úsecích a za podmínek, které stanoví federální ministerstvo zahraničního obchodu v dohodě s federálním ministerstvem dopravy.

(3) Zboží v přepravním styku je pod celní kontrolou výstupní pohraniční celnice až do předložení vstupní pohraniční celnici k provedení celního řízení.

(4) Účastník celního řízení je povinen předložit zboží dopravované v přepravním styku vstupní pohraniční celnici ve stanovené lhůtě, v nezměněném stavu, s neporušenou celní závěrou a s připojenými doklady.

HLAVA SEDMÁ

ŘÍZENÍ O CELNÍCH PŘESTUPCÍCH

§ 84

Celní přestupek

Celní přestupek je zaviněné jednání uvedené v § 85 až 87 tohoto zákona, nejde-li o trestný čin.

§ 85

Porušování předpisů o oběhu zboží ve styku s cizinou

(1) Celního přestupku porušování předpisů o oběhu zboží ve styku s cizinou se dopustí ten, kdo

- a) nepřihlásí celníci zboží při přestupu státních hranic;
- b) doveze nebo vyveze zboží na povolení, které bylo uděleno příslušným orgánem na základě nepravých, pozměněných nebo padělaných dokladů nebo nesprávných údajů;
- c) způsobí, že mu bylo zboží propuštěno na základě nesprávných údajů nebo nepravdivých údajů;
- d) bez oprávnění zcizí zboží nacházející se ve vázaném oběhu;
- e) bez oprávnění nakupuje nebo jiným způsobem získá zboží nacházející se ve vázaném oběhu;
- f) bez oprávnění dováží nebo vyváží zboží.

(2) Pokutu uloženou za porušování předpisů o oběhu zboží ve styku s cizinou lze vyměřit až do výše ceny zboží, nejvýše však do výše 25 000 Kčs.

§ 86

Zkrácení cla

(1) Celního přestupku zkrácení cla se dopustí ten, kdo

- a) bez zaplacení cla doveze, nebo vyveze zboží;
- b) bez zaplacení cla zcizí zboží nacházející se ve vázaném oběhu, nebo v podmíněném volném oběhu;
- c) v celním řízení konaném o dovozu nebo vývozu zboží uvede nesprávné údaje pro vyměření cla.

(2) Pokutu uloženou za zkrácení cla lze vyměřit až do výše dvojnásobku cla, nejvýše však do výše 25 000 Kčs.

§ 87

Ztěžování celní kontroly

(1) Celního přestupku ztěžování celní kontroly se dopustí ten, kdo

- a) padělá celní nebo jiné doklady o dovážení, vyvážení nebo provážení zboží;
- b) uvede při celní kontrole nesprávné údaje o dovážení, vyvážení nebo provážení zboží;
- c) nedodrží podmínky stanovené pro zboží propuštěné do vázaného oběhu nebo podmíněného volného oběhu;
- d) dopravuje nebo přechovává zboží uniklé celní kontrole;

e) vydá bez souhlasu orgánů celní správy zboží z celního nebo provozního skladu;

f) poruší celní závěry u zásilek, dopravních prostředků, nebo prostorů, v nichž se nachází zboží podléhající celní kontrole;

g) neuposlechne výzvy orgánů celní správy nebo jinak jim brání při výkonu jejich činnosti.

(2) Pokutu uloženou za ztěžování celní kontroly lze vyměřit až do výše 5000 Kčs.

§ 88

Tresty

(1) Celnice může uložit za celní přestupek některý z těchto druhů trestů:

- a) důtku;
- b) pokutu ve výši uvedené v § 85, 86 nebo § 87;
- c) propadnutí zboží.

(2) Jestliže se fyzická osoba dopustila svým jednáním více celních přestupků, uloží celnice trest pouze podle toho ustanovení, které se vztahuje na přestupek nejpřísněji trestný.

(3) Trest propadnutí zboží může celnice uložit i vedle trestu důtky nebo pokuty.

§ 89

Propadnutí zboží

(1) Celnice může vyslovit propadnutí zboží, které bylo předmětem celního přestupku, nebo které bylo celním přestupkem získáno, nebo které bylo ke spáchání celního přestupku použito.

(2) Propadnutí zboží lze vyslovit jen tehdy, patřili-li zboží fyzické osobě, která se celního přestupku dopustila.

(3) Propadnutí zboží nelze vyslovit, je-li hodnota zboží neúměrná závažnosti celního přestupku.

(4) Vlastníkem propadlého zboží se stává stát.

§ 90

Zabrání zboží

(1) Celnice může zabrat zboží, které bylo předmětem celního přestupku, nebo které bylo celním přestupkem získáno, nebo které bylo ke spáchání celního přestupku použito, jestliže fyzická osoba, která se celního přestupku dopustila, je neznámá, nebo nelze-li ji volat k odpovědnosti.

(2) Zboží, které nepatří fyzické osobě, která se celního přestupku dopustila, může být zabráno, jestliže bylo předmětem celního přestupku nebo bylo celním přestupkem získáno nebo bylo ke spáchání celního přestupku použito a ohrožuje-li bezpečnost fyzických osob nebo majetku, popřípadě vyžaduje-li to obecný zájem.

(3) Zabrat zboží nelze, je-li hodnota zboží neúměrná závažnosti celního přestupku.

(4) Vlastníkem zabraného zboží se stává stát.

§ 91

Splatnost pokuty

Pokuta uložená za celní přestupek je splatná do 30 dnů ode dne, kdy nabylo právní moci rozhodnutí, jímž byla uložena.

§ 92

Místní příslušnost

(1) Celní přestupek projedná celnice, v jejímž obvodu byl celní přestupek spáchán nebo zjištěn.

(2) Celnice příslušná k projednání celního přestupku podle odstavce 1 může postoupit věc k projednání celnici, v jejímž obvodu fyzická osoba, která se celního přestupku dopustila, bydlí nebo pracuje.

Blokové řízení

§ 93

(1) Příslušníci celní správy mohou za celní přestupek ukládat a vybírat pokuty do 500 Kčs bez dalšího projednání, je-li celní přestupek spolehlivě zjištěn a nestačí-li domluva (blokové řízení).

(2) Odepře-li fyzická osoba, která se celního přestupku dopustila, pokutu zaplatit, projedná celní přestupek příslušná celnice.

(3) Proti uložení pokuty v blokovém řízení se nelze odvolat.

§ 94

(1) Při blokovém řízení lze vyslovit i propadnutí zboží, které bylo předmětem celního přestupku nebo které bylo celním přestupkem získáno, nebo které bylo ke spáchání celního přestupku použito.

(2) Odepře-li fyzická osoba, která se celního přestupku dopustila, podrobit se výroku o propadnutí zboží, projedná celní přestupek příslušná celnice.

HLAVA OSMÁ

ŘÍZENÍ O UKLÁDÁNÍ POKUT PŘÁVNICKÝM OSOBÁM

§ 95

(1) Poruší-li právnická osoba předpisy o oběhu zboží ve styku s cizinou, zkrátí clo nebo ztěžuje celní kontrolu (dále jen „porušování celních předpisů“), může jí celnice uložit pokutu ve výši uvedené v § 96, 97 nebo § 98.

(2) Pro účely uvedené v ustanoveních této hlavy zákona se za právnickou osobu považuje i občan zapsaný v obchodním rejstříku jako podnikatel.

§ 96

Celnice může uložit právnické osobě pokutu až do výše ceny zboží, poruší-li předpisy o oběhu zboží ve styku s cizinou tím, že

- bez oprávnění dováží nebo vyváží zboží;
- nepřihlásí celnici zboží při přestupu státních hranic;
- doveze nebo vyveze zboží na povolení, které bylo uděleno příslušným orgánem na základě nepravých, pozměněných nebo padělaných dokladů nebo nesprávných údajů;
- způsobí, že zboží bylo propuštěno na základě nesprávných nebo nepravdivých údajů;
- bez oprávnění zcizí zboží nacházející se ve vázaném oběhu;
- bez oprávnění nakupuje nebo jiným způsobem získá zboží nacházející se ve vázaném oběhu.

§ 97

Celnice může uložit právnické osobě pokutu až do výše dvojnásobku cla, zkrátí-li clo tím, že

- bez zaplacení cla vyveze nebo doveze zboží;
- bez zaplacení cla zcizí zboží nacházející se ve vázaném oběhu nebo podmíněném volném oběhu;
- v celním řízení konaném o dovozu nebo vývozu zboží uvede nesprávné údaje pro vyměření cla.

§ 98

Celnice může uložit právnické osobě pokutu až do výše 100 000 Kčs ztěžuje-li celní kontrolu tím, že

- uvede při celní kontrole nesprávné údaje o dováženém, vyváženém nebo prováženém zboží;
- nedodrží podmínky stanovené pro zboží propuštěné do vázaného oběhu nebo podmíněného volného oběhu;
- dopravuje zboží uniklé celní kontrole;
- vydá bez souhlasu orgánů celní správy zboží z celního nebo provozního skladu.

§ 99

Pokutu podle § 95 lze právnické osobě uložit jen do jednoho roku ode dne, kdy se orgán celní správy dozvěděl o tom, že právnická osoba porušila nebo nesplnila povinnost, uloženou celními předpisy, nejspoději však do tří let ode dne, kdy k tomuto porušení nebo nesplnění povinnosti došlo.

§ 100

Pokuta uložená právnické osobě za porušování celních předpisů je splatná do 30 dnů ode dne, kdy bylo právní moci rozhodnutí, jímž byla uložena.

§ 101

(1) Porušování celních předpisů projedná celnice, v jejímž obvodu má právnická osoba sídlo.

(2) Nemá-li právnická osoba sídlo v České a Slovenské Federativní Republice, může projednat porušování celních předpisů celnice, v jejímž obvodu k porušení celních předpisů došlo, nebo celnice, v jejímž obvodu bylo porušení celních předpisů zjištěno.

HLAVA DEVÁTÁ ŘÍZENÍ O ZAJIŠTĚNÍ A PRODEJI ZBOŽÍ

Oddíl první

Zajištění zboží

§ 102

(1) Celnice může na úhradu cla zajistit zboží, na němž vázne celní zástavní právo.

(2) Celnice může k projednání nezákonného dovozu, vývozu nebo průvozu zboží

- a) zajistit fyzické osobě zboží, které bylo předmětem celního přestupku, nebo které bylo celním přestupkem získáno, nebo které bylo ke spáchání celního přestupku použito;
- b) zajistit právnické osobě zboží, které bylo předmětem porušování celních předpisů, nebo které bylo porušováním celních předpisů získáno, nebo které bylo k porušování celních předpisů použito.

(3) Celnice může zajistit zboží podle odstavců 1 a 2 bez ohledu na práva třetích osob.

(4) V případech, kdy je podezření, že při dovozu, vývozu nebo průvozu zboží byl spáchán trestný čin, odevzdá celnice zajištěné zboží na požádání orgánům činným v trestním řízení.

§ 103

(1) Jestliže nelze zajistit zboží podle § 102 odst. 1 a 2 proto, že není k dosažení nebo že bylo spotřebováno, může celnice na úhradu cla, popřípadě pokuty uložené fyzické osobě, která se celního přestupku dopustila, anebo právnické osobě, která porušila celní předpisy, zajistit i jiné zboží, jimi dovážené, vyvážené nebo prováděné.

(2) Celnice může podle odstavce 1 zajistit zboží pouze

- a) patří-li fyzické nebo právnické osobě, která clo anebo pokutu neuhradila;

b) je-li hodnota zboží úměrná výši cla anebo uložené pokuty.

§ 104

(1) Celnice vydá o zajištění zboží rozhodnutí a oznámí je fyzické nebo právnické osobě, které bylo zboží zajištěno.

(2) V rozhodnutí o zajištění zboží se uvedou důvody, pro které se zboží zajišťuje, a poučení o právech a povinnostech osoby fyzické nebo právnické, již se rozhodnutí týká. V rozhodnutí se uvede též upozornění, že zboží bude prodáno, nebude-li clo, popřípadě pokuta zaplacena.

(3) Zboží, které lze podle § 102 a 103 zajistit, může celnice ponechat fyzické nebo právnické osobě a uložit jí, že zboží nesmí používat, prodávat nebo s ním jiným způsobem nakládat.

§ 105

(1) Fyzická nebo právnická osoba, které bylo oznámeno rozhodnutí celnice o zajištění zboží, je povinna toto zboží vydat celnici.

(2) Není-li zajištěné zboží na výzvu celnice vydáno, může být tomu, kdo je má u sebe, odňato.

(3) O vydání, nebo o odnětí zajištěného zboží se vyhotoví doklad, v němž se uvede též popis zboží, a doručí se fyzické nebo právnické osobě, která zboží vydala, nebo které bylo zboží odňato.

§ 106

(1) Není-li zajištěné zboží k dalšímu řízení již třeba a nepřichází-li v úvahu jeho propadnutí podle § 89, nebo zabrání podle § 90, nebo prodej podle § 107, vrátí se fyzické nebo právnické osobě, které bylo zajištěno.

(2) Uplatní-li právo na zajištěné zboží jiná fyzická nebo právnická osoba než ta, které bylo zboží zajištěno, vydá celnice zboží tomu, o jehož právu na ně není pochyb.

(3) Má-li celnice pochybnosti o tom, zda zboží patří fyzické nebo právnické osobě, které bylo zajištěno, nebo jiné fyzické nebo právnické osobě, která na ně uplatňuje nárok, odkáže celnice tyto fyzické a právnické osoby, aby svůj nárok uplatnily v řízení, jehož předmětem je úprava majetkových vztahů.

Oddíl druhý

Prodej zboží

§ 107

(1) Celnice může prodat zboží zajištěné podle § 102 odst. 1, jestliže clo není uhrazeno do 30 dnů po vykonatelnosti rozhodnutí, jímž se ukládá povinnost k jeho úhradě.

(2) Celnice může prodat zboží zajištěné podle § 102 odst. 2, u něhož nebyl vysloven trest propadnutí zboží, nebo které nebylo zabráno, na úhradu pokuty, uložené fyzické osobě za celní přestupek nebo právnické osobě za porušení celních předpisů, jestliže pokuta není uhrazena do 30 dnů po nabytí právní moci rozhodnutí, jímž byla uložena.

(3) Celnice může zboží podléhající rychlé zkáze nebo živá zvířata, zajištěná podle § 102 odst. 2 nebo § 103 odst. 1, ihned prodat.

(4) Celnice může prodat zboží zajištěné podle § 103, jestliže clo, nebo pokuta uložená fyzické osobě za celní přestupek nebo právnické osobě za porušení celních předpisů, nejsou uhrazeny ve lhůtách stanovených v odstavcích 1 a 2.

(5) Podle odstavců 1 až 4 nelze prodat zboží, které je národním majetkem.

§ 108

(1) Celnice prodá zboží zpravidla v dražbě. Přitom postupuje podle zvláštních předpisů.³⁾

(2) Zboží, které nemohlo být prodáno v dražbě, prodá celnice fyzickým a právnickým osobám způsobilým podle obecně závazných právních předpisů k nakládání s prodáváním druhem zboží.

(3) Se zbožím, které nelze prodávat nebo používat ze zdravotních, zvěrolékařských, rostlinolékařských, bezpečnostních nebo jiných důvodů, naloží celnice způsobem stanoveným zvláštními předpisy.

§ 109

(1) Z výtěžku prodeje zboží se přednostně uhradí clo, dále dopravné, skladné, poštovní poplatky, pokuta, uložená fyzické osobě za celní přestupek nebo právnické osobě za porušování celních předpisů, a náklady řízení. Zbytek výtěžku vyplatí celnice oprávněnému. Nepřihlásí-li se oprávněný do tří let po prodeji zboží, připadne zbytek výtěžku prodeje státu.

(2) Uplatní-li třetí fyzická nebo právnická osoba do tří let po prodeji zboží u celnice nárok na zbytek výtěžku prodeje zboží, odkáže celnice tuto fyzickou nebo právnickou osobu, aby svůj nárok uplatnila v řízení, jehož předmětem je úprava majetkových vztahů.

(3) O prodeji zboží se uvědomí fyzická nebo právnická osoba, které bylo zboží zajištěno, nebo uskladněno.

§ 110

(1) Celnice je oprávněna prodat, popřípadě jinak nakládat se zbožím,

- a) u něhož bylo vysloveno propadnutí, nebo které bylo zabráno v řízení konaném o celních přestupcích;
- b) u něhož bylo vysloveno propadnutí věci, nebo které bylo zabráno v trestním řízení konaném o trestných činech spáchaných při dovozu, vývozu a průvozu zboží;
- c) jehož se účastník celního řízení vzdal ve prospěch státu.

(2) Federální ministerstvo zahraničního obchodu v dohodě s federálním ministerstvem financí stanoví vyhláškou postup při prodeji, popřípadě jiném nakládání se zbožím uvedeným v odstavci 1.

HLAVA DESÁTÁ SPOLEČNÉ ZÁSADY PRO ŘÍZENÍ PŘED ORGÁNY CELNÍ SPRÁVY

§ 111

Pokud z ustanovení tohoto zákona nevyplývá jinak, platí o celních přestupcích a o řízení před orgány celní správy obecné předpisy o přestupcích a o správním řízení.⁴⁾

Opravné prostředky

§ 112

(1) O odvolání proti rozhodnutí celnice rozhoduje celní ředitelství, kterému je celnice podřízena.

(2) O odvolání proti rozhodnutí celního ředitelství rozhoduje Ústřední celní správa.

(3) Proti rozhodnutí celního ředitelství o stanovení celní hodnoty obchodního zboží podle odstavce 1 lze podat opravný prostředek k soudu. O tomto opravném prostředku rozhoduje krajský soud, v jehož obvodu má celní ředitelství sídlo.

³⁾ Zákon č. 174/1950 Sb., o dražbách mimo exekuci, ve znění zákona č. 513/1991 Sb.

⁴⁾ Zákon č. 71/1967 Sb.

Zákon ČNR č. 200/1990 Sb., o přestupcích.

Zákon SNR č. 372/1990 Sb., o přestupcích, ve znění zákona SNR č. 524/1990 Sb.

§ 113

(1) Odvolání podané proti rozhodnutí orgánů celní správy nemá odkladný účinek. Orgán celní správy, proti jehož rozhodnutí odvolání směřuje, nebo odvolací orgán může odkladný účinek povolit, neztíží-li se tím výkon rozhodnutí nebo nebrání-li tomu obecný zájem.

(2) Včas podané odvolání proti rozhodnutí o celním přestupku a proti rozhodnutí, jímž byla uložena pokuta právnické osobě za porušování celních předpisů, má odkladný účinek, který nelze vyloučit.

§ 114

Výkon rozhodnutí

Nejsou-li clo, dopravné, skladné, poštovní poplatky, pokuta uložená fyzické osobě za celní přestupek nebo právnické osobě za porušování celních předpisů a náklady řízení uhrazeny ve stanovených lhůtách, a nelze-li je uhradit ani prodejem zboží podle § 107, může celnice provést výkon rozhodnutí podle předpisů o správním řízení.²⁾

HLAVA JEDENÁCTÁ USTANOVENÍ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

§ 115

(1) Ustanovení tohoto zákona o trestu propadnutí zboží, o zabránění zboží, zajištění a prodeji zboží platí i pro věci a jiné hodnoty podle předpisů o devizovém hospodářství, pokud byly celním přestupkem získány.

(2) Ustanovení tohoto zákona o zajištění zboží podle § 103 platí i pro věci a jiné hodnoty podle předpisů o devizovém hospodářství.

§ 116

Pokud se v tomto zákoně nestanoví jinak, platí o dopravě zboží v přepravním styku a v průvozu ustanovení o dovozu a vývozu zboží.

§ 117

Celnice projednávají přestupky proti devizovému hospodářství, zjištěné při provádění devizové kontroly vývozu a dovozu věcí a hodnot podle předpisů o devizovém hospodářství.¹⁾ Při projednávání přestupků proti devizovému hospodářství postupují celnice podle obecných předpisů upravujících projednávání přestupků.

§ 118

(1) Federální ministerstvo vnitra může v dohodě s federálním ministerstvem zahraničního obchodu pověřit policisty plněním některých úkolů celnic.

(2) Orgány celní správy plní úkoly stanovené zákony národních rad související s dovozem, vývozem nebo průvozem zboží.

§ 119

(1) Celnice mohou přijímat i cizí měnu na úhradu cla, dopravného, skladného, poštovních poplatků, uložené pokuty a nákladů řízení.

(2) Podmínky provádění úhrad podle předchozího odstavce stanoví federální ministerstvo financí.

§ 119a

Obsahuje-li mezinárodní smlouva, jíž je Česká a Slovenská Federativní Republika vázána, ustanovení odchylná od tohoto zákona, nebo od předpisů podle něho vydaných, platí ustanovení smluvní.

§ 119b

Pokud orgány celní správy vykonávají oprávnění podle zvláštních předpisů, mají pokud tyto předpisy nestanoví jinak, stejná práva a povinnosti jako při celní kontrole. Totéž platí o právech a povinnostech subjektů, které této kontrole podléhají.

§ 120

(1) Řízení zahájené před účinností tohoto zákona se ukončí podle dosavadních předpisů.

(2) Celní přestupky spáchané před účinností tohoto zákona se projednají podle dosavadních předpisů.

§ 121

Celní sazebník vydaný vládním nařízením č. 32/1947 Sb. se změnami a doplňky se považuje podle tohoto zákona za celní sazebník obchodního zboží. Paušální sazebník vydaný vyhláškou ministerstva zahraničního obchodu č. 6/1969 Sb. se považuje podle tohoto zákona za celní sazebník neobchodního zboží.

§ 122

Zrušují se:

1. celní zákon č. 36/1953 Sb.,

2. vyhláška ministerstva zahraničního obchodu č. 147/1954 Ú. l., kterou se vydává celní železniční řád,
3. vyhláška ministerstva zahraničního obchodu č. 149/1954 Ú. l., kterou se vydává celní letecký řád,
4. vyhláška ministerstva zahraničního obchodu č. 151/1954 Ú. l., kterou se vydává celní poštovní řád,
5. vyhláška ministerstva zahraničního obchodu č. 82/1961 Sb., kterou se provádí celní zákon,
6. vyhláška ministerstva zahraničního obchodu č. 81/1962 Sb., o celním osvobození předmětů dovozených pro potřebu osob a orgánů požívajících výsad a imunit v Československé socialistické republice,
7. vyhláška ministerstva zahraničního obchodu č. 36/1963 Sb., kterou se vydává celní plavební řád,
8. vyhláška ministerstva zahraničního obchodu č. 106/1963 Sb., kterou se vydává celní silniční řád,
9. vyhláška ministerstva zahraničního obchodu č. 7/1965 Sb., o organizaci sítě celnic a jejich působnosti,
10. vyhláška ministra zahraničního obchodu č. 85/1967 Sb., jíž se mění a doplňuje vyhláška č. 82/1961 Sb., kterou se provádí celní zákon č. 36/1953 Sb.,
11. § 15, § 31 odst. 2 a § 32 písm. b), c) zákona č. 60/1961 Sb., o úkolech národních výborů při zajišťování socialistického pořádku.

§ 123

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1975.^{*)}

Čl. II

zákona č. 217/1992 Sb.

24. Na řízení zahájené před 1. červnem 1992 se užije zákona účinného před tímto dnem; nového zákona se užije pouze tehdy, jestliže je to pro účastníka celního řízení příznivější.

Kováč v. r.

^{*)} Zákon č. 117/1983 Sb., kterým se mění a doplňuje celní zákon, nabyt účinnosti dnem vyhlášení (1. listopadu 1983).

Zákon č. 5/1991 Sb., kterým se mění a doplňuje celní zákon č. 44/1974 Sb., ve znění zákona č. 117/1983 Sb., nabyt účinnosti dnem 1. února 1991.

Zákon č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, nabyt účinnosti dnem 1. května 1992.

Zákon č. 217/1992 Sb., kterým se mění a doplňuje celní zákon č. 44/1974 Sb., ve znění pozdějších předpisů, nabyt účinnosti dnem 1. června 1992.

462

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva dopravy

ze dne 4. září 1992,

kteřou se mění a doplňuje vyhláška ministerstva dopravy č. 127/1964 Sb.,
o městském přepravním řádu, ve znění pozdějších předpisů

Federální ministerstvo dopravy stanoví podle § 4 odst. 2 zákona č. 51/1964 Sb., o dráhách, podle § 57 odst. 1 zákona č. 68/1979 Sb., o silniční dopravě a vnitrostátním zasilatelství, a podle § 772 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění zákona č. 509/1991 Sb.:

Čl. I

Vyhláška ministerstva dopravy č. 127/1964 Sb., o městském přepravním řádu, ve znění vyhlášky č. 151/1971 Sb., vyhlášky č. 118/1973 Sb., vyhlášky č. 123/1979 Sb. a vyhlášky č. 44/1985 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. V § 18 odst. 2 první věta zní: „Cestující, který se nemůže na vyzvání podle odstavce 1 prokázat platnou jízdenkou, zaplatí jízdné; dopravce je oprávněn od tohoto cestujícího dále vyžadovat zaplacení částky 200,- Kčs.“.

2. V § 18 odst. 2 se mezi první a druhou větou vkládá věta: „Prohlásí-li však cestující, že má platnou časovou jízdenku s měsíčním nebo delším obdobím platnosti, a prokáže-li tuto skutečnost ve lhůtě a na místě určeném dopravcem, je dopravce oprávněn vyžadovat pouze zaplacení částky 30,- Kčs.“.

3. V § 18 odst. 3 první větě se vypouští slovo „časovou“ a druhá věta zní: „Cestující zaplatí jízdné a dopravce je oprávněn od tohoto cestujícího vyžadovat zaplacení částky 200,- Kčs.“.

4. V § 23 odst. 1 za středníkem se text „§ 8 odst. 3 písm. f) a g)“ nahrazuje textem „§ 8“.

5. § 30 odst. 1 zní:

„(1) Cestující, který vstoupil průchodem nebo turniketem určeným pro držitele časových jízdenek, nebo který vstoupil bez zaplacení do přepravního prostoru jinak, než je uvedeno v § 29, a který se nevykázal platnou časovou jízdenkou, zaplatí jízdné; dopravce je oprávněn od tohoto cestujícího dále vyžadovat zaplacení částky 200,- Kčs. Ustanovení § 18 věty druhé zde platí obdobně. Zaplacení jízdného a částky 200,- Kčs je dopravce oprávněn vyžadovat i od cestujícího, který vložil do otvoru turniketu minci nižší než odpovídající hodnoty, nebo jiný předmět.“.

6. V § 30 se ustanovení odstavce 2 vypouští a dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.

7. V § 38 se vypouští slova „a hospodářského zákoníku“.

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. prosince 1992.

Místopředseda vlády České a Slovenské Federativní Republiky
pověřený řízením federálního ministerstva dopravy a federálního ministerstva spojů:

Doc. Ing. Baudyš CSc. v. r.

463**VYHLÁŠKA****Státní banky československé**

ze dne 28. září 1992

o dalším vydávání mincí po 10 Kčs

Státní banka československá stanoví podle § 27 písm. a) zákona č. 22/1992 Sb., o Státní bance československé:

§ 1

Dnem účinnosti této vyhlášky se do oběhu vydávají mince po 10 Kčs vzoru 1990, 1991 a 1992¹⁾ druhého vydání.

§ 2

Mince po 10 Kčs druhého vydání se od mincí po 10 Kčs vzoru 1990, 1991 a 1992 prvního vydání liší le-

topočtem uvedeným na lící straně mince pod státním znakem. České a Slovenské Federativní Republiky. Mince po 10 Kčs prvního vydání byly u vzoru 1990 s portrétem T. G. Masaryka opatřeny letopočtem 1990, u vzoru 1991 s portrétem M. R. Štefánika letopočtem 1991 a u vzoru 1992 s portrétem A. Rašína letopočtem 1992. U mincí po 10 Kčs druhého vydání je počínaje letopočtem 1993 průběžně obměňován na mincích všech tří vzorů letopočet podle ročníku ražby.

§ 3

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Guvernér:

v z. Ing. Vít v. r.

viceguvernér

¹⁾ Vyhláška Státní banky československé č. 410/1990 Sb., o vydání mincí po 10 Kčs s letopočtem 1990.
Vyhláška Státní banky československé č. 329/1991 Sb., o vydání mincí po 10 Kčs s letopočtem 1991.
Vyhláška Státní banky československé č. 130/1992 Sb., o vydání mincí po 10 Kčs s letopočtem 1992.

464

SDĚLENÍ

federálního ministerstva zahraničních věcí

Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 20. května 1992 byla v Praze podepsána Dohoda mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Republiky Gruzie o obchodně ekonomických vztazích a vědeckotechnické spolupráci.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 13 dnem podpisu.

České znění Dohody se vyhláší současně.

DOHODA

mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Republiky Gruzie
o obchodně ekonomických vztazích a vědeckotechnické spolupráci

Vláda České a Slovenské Federativní Republiky a vláda Republiky Gruzie, dále jen „smluvní strany“,

uznávající velký význam tradičních obchodně ekonomických vztahů, snažící se rozvíjet vztahy mezi Českou a Slovenskou Federativní Republikou a Republikou Gruzie,

berouce na vědomí změny probíhající v ekonomice obou států,

řídící se principy rovnoprávnosti, vzájemné výhodnosti a mezinárodního práva, dohodly se následovně:

Článek 1

Účastníci vnějších ekonomických vztahů států smluvních stran, dále jen „subjekty“, provádějí zúčtování a platby ve volně směnitelné měně, podle běžných světových cen a principů, používaných v mezinárodním obchodě a finanční praxi v celém komplexu obchodně ekonomických vztahů mezi Českou a Slovenskou Federativní Republikou a Republikou Gruzie.

Článek 2

Každá smluvní strana poskytne zacházení podle doložky nejvyšších výhod výrobkům, pocházejícím z území státu druhé smluvní strany.

Zacházení podle doložky nejvyšších výhod se nebude vztahovat na:

- a) výhody, poskytnuté některou smluvní stranou sousedním státům při příhraničním obchodu,

- b) výhody, které požívá některá ze smluvních stran v důsledku jejího členství v celní unii nebo v zóně volného obchodu.

Článek 3

Vzájemné dodávky zboží a poskytování služeb mezi Českou a Slovenskou Federativní Republikou a Republikou Gruzie se budou uskutečňovat na základě kontraktů, uzavíraných mezi subjekty smluvních stran oprávněnými k provádění zahraničně obchodní činnosti.

Článek 4

S cílem uskutečňování obchodních a ekonomických vztahů, nezbytných pro obě smluvní strany, budou objemy a sortiment zboží a poskytovaných služeb v základním rozsahu stanoveny seznamy dodávek, zpravidla na každý rok.

Sortiment a objem zboží a poskytovaných služeb na každý následující rok se budou upřesňovat v seznamech nejpozději do 30. září běžného roku.

Smluvní strany budou přijímat opatření k vytvoření nezbytných podmínek pro uzavírání a realizaci smluv na dodávky zboží a poskytování služeb v souladu se seznamy. Přitom budou používány světové ceny a zúčtování ve volně směnitelné měně s použitím barmetrových operací a jiných forem obvyklých v mezinárodním obchodě.

Článek 5

Československá obchodní banka a. s. a Národní banka Republiky Gruzie dohodnou způsob zúčtování plateb, vyplývajících z této Dohody.

Po dohodě příslušných orgánů států smluvních stran se budou v jednotlivých případech projednávat možnosti provedení plateb mezi subjekty v národních měnách jejich států, pokud takové operace nejsou v rozporu s právním řádem států smluvních stran.

Článek 6

Platby za všechny druhy neobchodních operací se budou provádět ve volně směnitelné měně. Po dohodě příslušných orgánů států smluvních stran se budou posuzovat možnosti použití národních měn při zúčtování jednotlivých druhů plateb neobchodní povahy.

Článek 7

Smluvní strany budou napomáhat k prohloubení ekonomické a vědeckotechnické spolupráce. Tato spolupráce bude kromě vzájemného obchodu zahrnovat rozšíření kooperace výroby, vytváření společných podniků, mezinárodních společností a organizací, rozvoj cestovního ruchu a rovněž zavádění jiných progresivních forem spolupráce, běžných ve světové ekonomice.

Článek 8

Zboží, které bude dodáváno v souladu s touto Dohodou, může být reexportováno do třetích států pouze s předchozím písemným souhlasem vývozce.

Za vládu
České a Slovenské Federativní
Republiky:
Marták v. r.

Článek 9

Výsledky vědeckotechnických prací, získané společně subjekty států smluvních stran, nemohou být předávány třetím osobám a zveřejňovány bez souhlasu těchto subjektů.

Článek 10

Pro účely posouzení průběhu plnění této Dohody se budou zplnomocnění zástupci smluvních stran v případě nutnosti setkávat střídavě v Praze a Tbilisi.

Článek 11

Závazky, které vyplývají z této Dohody se nedotýkají závazků vyplývajících ze smluv, uzavřených před podepsáním této Dohody mezi Československem a Svazem sovětských socialistických republik.

Článek 12

Tato Dohoda může být měněna nebo doplňována se souhlasem smluvních stran.

Článek 13

Tato Dohoda vstupuje v platnost dnem podpisu a uzavírá se na dobu neurčitou, přičemž každá ze smluvních stran ji může nótou vypovědět. V takovém případě Dohoda pozbývá platnosti po uplynutí šesti měsíců ode dne doručení nóty o vypovědi.

Dáno v Praze, dne 20. května 1992 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém, gruzínském a ruském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost.

Za vládu
Republiky Gruzie:
Ukleba v. r.

OPATŘENÍ
FEDERÁLNÍCH ORGÁNŮ A ORGÁNŮ REPUBLIK

NÁLEZ

Ústavního soudu České a Slovenské Federativní Republiky

Plénum Ústavního soudu České a Slovenské Federativní Republiky rozhodlo na veřejném jednání dne 4. září 1992

takto:

Ustanovení § 260 odst. 1 a § 261 trestního zákona č. 140/1961 Sb., ve znění čl. I bodů 51 a 52 zákona č. 557/1991 Sb., včetně nadpisu nad těmito ustanoveními, jsou v souladu

- s čl. 2 Listiny základních práv a svobod, vyhlášené ústavním zákonem č. 23/1991 Sb. (dále jen „Listina“), zakazujícím vázanost státu na výlučnou ideologii,
- s čl. 15 Listiny zaručujícím svobodu myšlení a svědomí,
- s čl. 17 Listiny zaručujícím svobodu projevu a právo na informace,
- s čl. 40 odst. 6 Listiny zakazujícím zpětné použití stejného nebo přísnějšího trestního zákona,
- s čl. 42 odst. 2 Listiny přiznávajícím cizincům v zásadě stejná lidská práva a základní svobody jako československým občanům,
- s čl. 15 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech, vyhlášeným pod č. 120/1976 Sb. (dále jen „Pakt“), zakazujícím zpětné použití přísnějšího trestního zákona a v zásadě i uzákoněné trestnosti skutku se zpětnou účinností,

- s čl. 19 Paktu zaručujícím právo zastávat bez překážky vlastní názor, právo svobodného projevu a právo na informace.

Ustanovení § 260 odst. 1 trestního zákona, ve znění zákona č. 557/1991 Sb., část věty před závorkou je v souladu s ustanovením č. 39 Listiny požadujícím, aby trestnost jednání stanovil zákon.

Část věty § 260 odst. 1 trestního zákona, ve znění zákona č. 557/1991 Sb., uvedená v závorce, pokud z ní jednoznačně nevyplývá, že skutkové znaky uvedené v části věty před závorkou musí být naplněny i v případech uvedených v závorce, není v souladu s ustanoveními čl. 2 odst. 2, 3 a čl. 4 odst. 1 a 2 Listiny, vyjadřujícími principy právního státu a požadavek právní jistoty.¹⁾

Ustanovení § 260 odst. 1 trestního zákona, ve znění zákona č. 557/1991 Sb., část věty uvedená v závorce, pozbývá účinnosti dnem vyhlášení tohoto nálezu ve Sbírce zákonů. Jestliže Federální shromáždění neuvede § 260 odst. 1 tr. zák., ve znění cit. novely, část věty v závorce do souladu s čl. 2 odst. 2, 3 a s čl. 4 odst. 1, 2 Listiny, pozbývá ustanovení § 260 odst. 1 tr. zák., ve znění cit. novely, část věty v závorce po šesti měsících od vyhlášení tohoto nálezu platnost.

Předseda Ústavního soudu
České a Slovenské Federativní Republiky:

JUDr. Valko v. r.

¹⁾ Odůvodnění nálezu se uveřejňuje ve Sbírce nálezů a usnesení Ústavního soudu ČSFR.

Ministerstvo práce a sociálních věcí České republiky

oznamuje, že v souladu s § 9 odst. 1 zákona č. 2/1991 Sb., o kolektivním vyjednávání, a § 12 odst. 1 vyhlášky č. 16/1991 Sb., o zprostředkovatelích, rozhodcích a ukládání kolektivních smluv vyššího stupně, byly u něj uloženy od 1. července 1992 do 31. července 1992 tyto kolektivní smlouvy vyššího stupně:

1. Doplněk č. 1 ze dne 19. 6. 1992 ke kolektivní smlouvě vyššího stupně uzavřené dne 16. 4. 1992 mezi Českomoravským odborovým svazem pracovníků služeb
a
Sdružením technických veřejně prospěšných služeb.
2. Svazová kolektivní smlouva na rok 1992 uzavřená dne 10. 7. 1992 mezi Odborovým svazem KOVO v ČSFR
a
Českomoravskou elektrotechnickou asociací.
3. Doplněk č. 2 ze dne 23. 7. 1992 ke kolektivní smlouvě vyššího stupně uzavřené dne 16. 4. 1992 mezi Českomoravským odborovým svazem pracovníků služeb
a
Sdružením technických veřejně prospěšných služeb.

Ministerstvo práce a sociálních věcí České republiky

oznamuje, že v souladu s § 9 odst. 1 zákona č. 2/1991 Sb., o kolektivním vyjednávání, a § 12 odst. 1 vyhlášky č. 16/1991 Sb., o zprostředkovatelích, rozhodcích a ukládání kolektivních smluv vyššího stupně, byla u něj uložena od 1. srpna 1992 do 31. srpna 1992 tato kolektivní smlouva vyššího stupně včetně dodatku:

1. Vyšší kolektivní smlouva uzavřená dne 27. května 1992 mezi Odborovým svazem pracovníků dopravy silničního hospodářství a autoopravárenství Čech a Moravy – Sekcí údržby silnic a komunikací
a
Sdružením organizací zajišťujících správu a údržbu silnic ČR.
2. Dodatek č. 1 ze dne 27. 5. 1992 ke kolektivní smlouvě vyššího stupně uzavřené dne 27. 5. 1992 mezi Odborovým svazem pracovníků dopravy, silničního hospodářství a autoopravárenství Čech a Moravy – Sekcí údržby silnic a komunikací
a
Sdružením organizací zajišťujících správu a údržbu silnic ČR.

Vydavatel: Federální ministerstvo vnitra - **Redakce:** Nad štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon (02) 37 69 71 a 37 88 77, telefax (02) 37 88 77 - **Administrace:** SEVT, a. s., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 53 38 41-9, telefax (02) 53 10 14, 53 00 26, telex 123518 - Vychází podle potřeby - **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámených ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činila Kčs 540,-, druhá záloha od částky 79/1992 Sb. činí Kčs 400,-) - **Účet pro předplatné:** Komerční banka Praha 1, účet č. 19-706-011 - Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313348 BE 55 - **Tisk:** Tiskárna federálního ministerstva vnitra - Dohlédací pošta Praha 07.

Distribuce předplatitelům: SEVT, a. s., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41-9, telefax 53 10 14, 53 00 26, telex 123518 - Požadavky na zrušení odběru a změnu počtu výtisků pro nadcházející ročník je třeba uplatnit do 15. 11. kalendářního roku, pokud žádný požadavek neuplatníte, zůstává odběr v nezměněném stavu i pro nadcházející ročník. Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte číslo vyúčtování - Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamacie je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v odbytovém středisku SEVT, Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41 až 9, za hotové v prodejnách SEVT: Praha 1, Tržiště 9, telefon (02) 53 38 41-9 - Praha 4, Jihlavská 405, telefon (02) 692 82 87 - Brno, Česká 14, telefon (05) 265 72 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95, v prodejních knihkupectví: Olomouc, nám. Míru 5, Ostrava, Výškovická ul., obchodní pavilony - Ostrava, Holarova 14 - Nový Jičín, 28. října 10 - Plzeň, Admína, spol. s r. o., Škroupova 18.